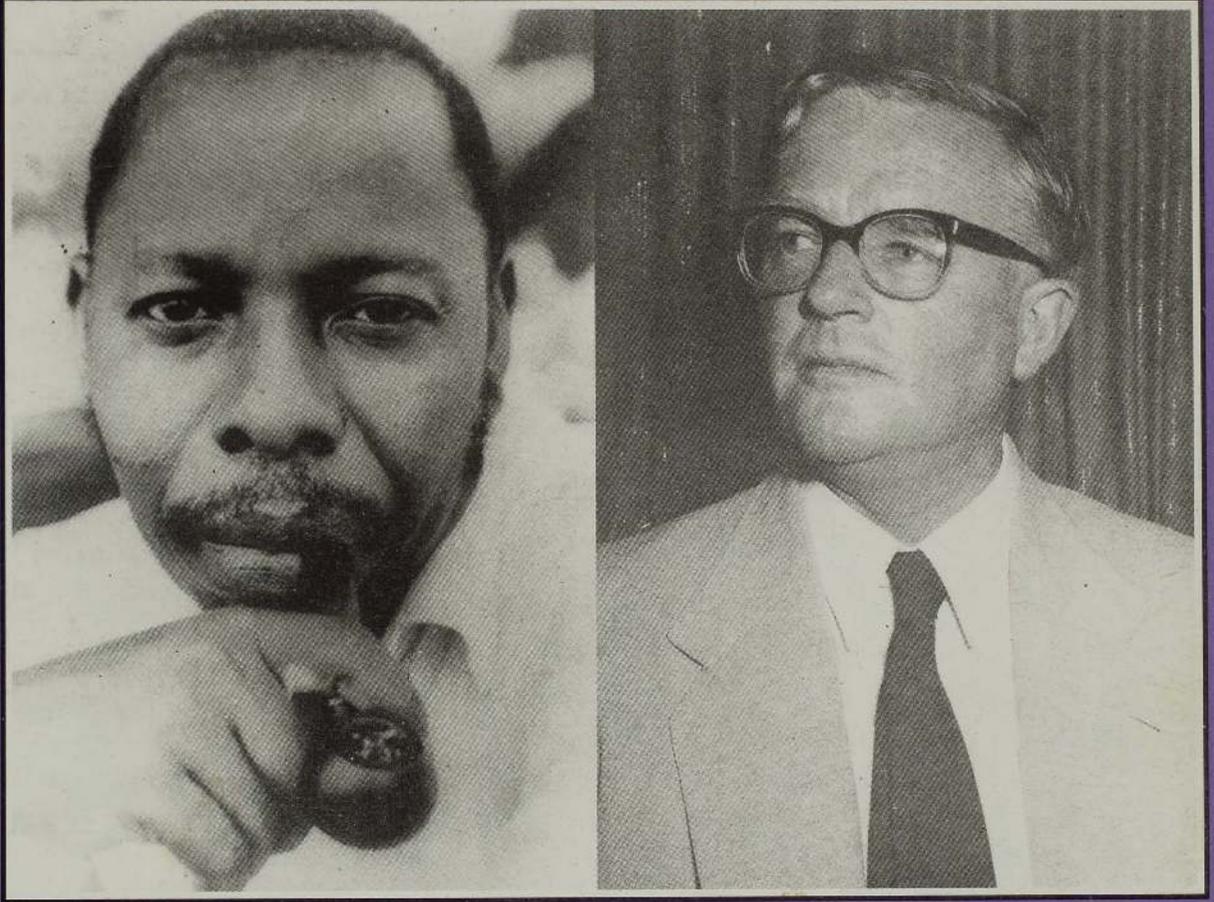

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு

5

கென் சரோ-வைவா • அல்.பிரட் வெகெனர் •
நாகசேன தோரும் மிலிந்த மன்னனும் • ஹான்ஸ்
கிறிஸ்தியன் அன்டர்சன் • புரொநொவ்ஸ்கியும்
மஸ்லிஷீம் • வக்லவ் ஹவெல் •
வேய் ஜிங்ஷாங் • பிராம் பிஸ்ஷர் •

ஐனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம்

இவ்வெளியீட்டுத் தொடர் பற்றி

மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சுதந்திரமாகப் பரிமாறிக்கொள்வதில் முன்னேற்றம் தங்கியிருக்கிறது என்பது இவ்வெளியீட்டுத் தொடரின் ஆய்வுப் பொருள் ஆகும். இது சீரிய அரசியலாட்சிக்கு மட்டுமல்ல, கலாசார, விஞ்ஞான, பொருளாதார நாகரீக வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாதது.

குறிப்பிட்டவொரு நிலைபரத்தின் தேவைக்காகக் கருக்கொண்ட இத்தொடரின் முதலாவது வெளியீடு, சர்வதேசப் பரப்பில் விநியோகிக்கப்பட்ட போது பல்வேறு சமூகத்தவரின் சிறந்த உணர்ச்சிகளை எதிரொலித்தது. சகிப்பின்மை பயங்கர வேகத்தில் பரவ, சமீபகாலமாக தீவிர வன்முறையால் இலங்கை விகாரமடைந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் இத்தொடரை வெளியிடும் எண்ணம் உதித்தது. இந்தப் பின்னணியில் ஜ.உ.பா.இ. இந்த ஆய்வுப் பொருளுக்குப் பொருத்தமான ஆக்கங்களைத் தெரிவுசெய்து, தொகுத்து, மொழிபெயர்த்து வருகின்றது. அரசியல் ஆய்வாளர்கள், தத்துவஞானிகள், அவர்கள் போன்ற பிற சிந்தனைச் சிற்பிகளின் எழுத்துக்கள், சட்டத்தீர்ப்புக்கள், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளின் வரலாறுகள், தனிநபர் மனச்சாட்சிக்கும் நிலையுன்றிய ஆட்சியாளருக்குமிடையில் நிகழும் மோதலின் பலனாய் உணர்ச்சியூட்டப்பட்ட அனுபவங்களைச் சித்திரிக்கும் இலக்கிய நாடகப் படைப்புகள், இன்னும் சில மனிதரின் கருத்து வேறுபாடு தொடர்பான சுவையான உதாரணங்கள், நடந்து கொண்டிருக்கும் விவகாரங்களைப் பற்றிய விளக்க உரைகள் ஆகிய துறைகள் இவற்றுள் அடங்கும்.

சுதந்திரமாய் கருத்துப் பரிமாறுவதற்கெதிரான அச்சுறுத்தல் அரசாங்கத்தினால் மட்டும் சுமத்தப்படுவதில்லை. அத்தகைய அச்சுறுத்தல்கள் வேறு மூலங்களிலிருந்தும் தோற்றமளிக்கின்றன, தோற்றமளிக்கவும் முடியும்.

பல்வேறு சமூக, அரசியல் பிரிவுகளிடமிருந்து, கூட்டாகவோ தனியாகவோ கொண்ட மனோபாவத்திலிருந்து, ஏன் பெரும்பான்மையோரின் பகிரங்கமான கருத்து வெளியீட்டிலிருந்தும், அத்தன்மையான அச்சுறுத்தல் ஏற்படலாம். உண்மையிலேயே தனக்கெதிரான கருத்து வெளியீட்டை பெரும்பாலான சமூக ஆதரவுடன்தான் அரசாங்கம் அடிக்கடி நசுக்கின்றது: சமூகத்தின் காய்தல் உவத்தல்களை அரசசெயற்பாடுகள் பலவிதமாய் பிரதிபலிக்கின்றன. எனினும் சகிப்பின்மை எங்கிருந்துவரினும் சமூகத்துக்கு ஆபத்தானதால் அதை இனங்கண்டு எதிர்க்கவேண்டும். இந்தக் குறிக்கோளே இந்த வெளியீட்டுத் தொடரின் உந்துசக்தி. ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் மொழிகளில் இத்தொடர் வெளியாகிறது. இங்கே சேர்க்கப்பட்ட எழுத்தோவியங்கள் குறிப்பிட்டதோர் ஒழுங்கிலோ, ஒன்றோடொன்று தொடர்பு உள்ளவையாகவோ இப்போதைக்குத் தொகுக்கப்படவில்லை. காலப்போக்கில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியாக அவற்றைச் சிறந்த முறையில் வெளியிடுவதுதான் உத்தேசம். தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கருவுலங்கள் வாசகர்களிடமிருந்து ஆலோசனைகளையும், பங்களிப்புகளையும் தூண்டிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இதைப்பார்க்கிலும் முழுமையான திட்ட விவரணம், மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 1 கொண்டுள்ளது. பின்னட்டை உட்புறத்தைப் பார்க்கவும்.

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு

5

இந்த நூல் உருவாக்கத்தில் மாற்றுக்கருத்தினர் இயக்கம்

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு

5

ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம்

ஆசிரியர் குழு
சார்ள்ஸ் அபேசேகர
குமாரி ஜயவர்த்தன
சூரியா விக்கிரமசிங்க

திட்ட இணைப்பாளர்
ரஞ்சித் பெரேரா

மேற்பார்வை ஆசிரியர் (தமிழ்)
வே. கணபதிப்பிள்ளை

தமிழாக்கம்

டி.ஆர். ராஜலிங்கம்
தலாத்துலாயா கே. கணேஷ் - (கென் சரோ - வைவாவின்
கவிதைகளின் தமிழாக்கம்).

பதிப்புரிமை

இலங்கை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான
இயக்கம் - 2001

ISBN 955 - 9277 - 06 - 5

அட்டை

கென் சரோ - வைவா, பிராம் பிஸ்ஷர்

வெளியிட்டவர்

இலங்கை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான
இயக்கம் சார்பில்
பேர்ணடன் சில்வா
31, சார்ள்ஸ் பிளேஸ்
கொழும்பு 3.

ஜூலை 2001

அச்சிட்டவர்

பிரின்ற் கிரபிக்ஸ்,
289 1/2, காலி வீதி,
கொழும்பு - 06. இலங்கை

உள்ளடக்கம்

<u>கென் சரோ-வைவா (1941-1995)</u> கவிதைகள்	1
<u>லுமி ஸ்பைரர்</u> வெகெனரும் (1880-1930) புவியசைவுக் கொள்கையும்	9
<u>நாகசேன தேரரும் மிலிந்த மன்னனும்</u> (கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டு) மிலிந்தரின் கேள்விகள்	13
<u>ஹான்ஸ் கிறிஸ்தியன் அன்டர்சன் (1805 - 1875)</u> பேரரசனின் புத்தாடைகள்	15
<u>ஜேக்கப் புரொநொவ்ஸ்கியும் புருஸ் மஸ்லிஷும்</u> மேற்குலக அறிவுப் பாரம்பரியம்	23
<u>வக்லவ் ஹவெல்</u> உண்மைக்காகப் போராடியதன் பயன் சிறைவாசம்	25
<u>வேய் ஜிங்ஷாங்</u> மதிப்பீடும் கலந்துரையாடலும் முக்கியமானவை	28
<u>பிராம் பிஸ்ஷர் (1908-1975)</u> சட்டங்கள் அறநெறிக்கு விரோதமானவையாகும்போது	33
<u>நினைவாஞ்சலி</u> சார்ள்ஸ் அபேசேகர	45
நன்றி நவிலல்	47

கென் சரோ-வைவா (1941-1995)

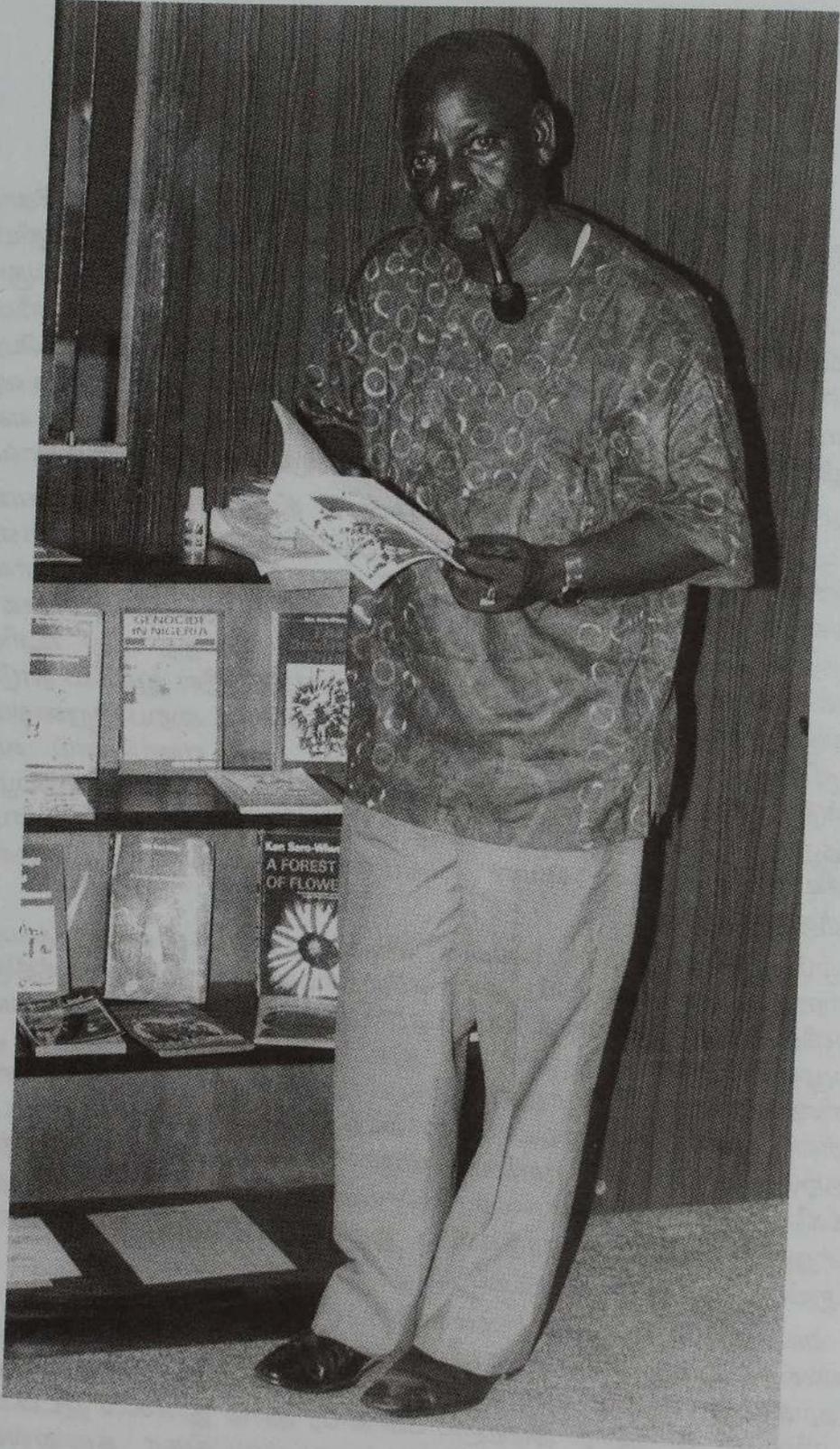
கவிதைகள்

கென் சரோ-வைவா ஏறத்தாழ 150,000 பேர்களைக் கொண்ட ஒகோனி இனத்தவரில் ஒருவர். நைஜீரியாவின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஒகோனிய நாடு ஒரு காலத்தில் பயா.பிரா நாட்டுக்குரிய ஒரு பகுதியாக இருந்தது. சரோ-வைவா வெற்றியீட்டிய வியாபாரியாக விளங்கியபோதிலும் அவரது எழுத்தாற்றல் காரணமாகப் புகழ்பெற்ற ஓர் எழுத்தாளராகப் பிரகாசித்தார். "சொஸாபாய்" என்ற அவரது நவீனம் உலகப் புகழ் படைத்தது. "பாசியும் சகபாடிகளும்" என்ற நைஜீரியாவின் புகழ்மிக்க வானொலி நாடகத்தின் ஆக்குனருமாவார்.

1990 இல் சரோ - வைவா அரசியலில் தீவிரமாகப் பங்குகொள்ள தொடங்கினார். ஆபிரிக்காவின் சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் உரிமை நலங்கோரும் அமைப்பின் தலைவராகவும் ஒகோனிய மக்களை வாழவைப்பதற்கான இயக்கத்தின் அமைப்பாளராகவும் இருந்ததுடன் நைஜீரியாவின் சிறுபான்மை இனத்தவரது உரிமை களுக்காக வீராவேசத்துடன் போராடினார். 1992 இல் ஐக்கிய நாடுகள் பழங்குடி மக்கள் ஆணைக்குழுக் கூட்டத்தில் உரையாற்றுகையில், நைஜீரிய சமஷ்டி ஆட்சியானது 1958 இல் எண்ணெய் வளக் கண்டுபிடிப்பின் பின்னர் எங்ஙனம் ஒகோனிய மக்கட்குத் தவறிழைத்து வந்தது என்பதனைப் பட்டியலிட்டு வெளிப்படுத்தியதுடன் பல்நாட்டுத் தேசிய நிறுவனமான "ஷெல்" (Shell) கம்பனியின் செயற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கூறினார்.

ஒகோனிய நாட்டு மக்கள் சார்பில் சரோ-வைவா அயராது போராடியதனால் நைஜீரிய அரசு சரோ-வைவா மீது கண்கைத்திருந்து பலவித காரணங்களைக் காட்டி தடுப்புக் காவலில் வைத்து அவரைப் பலமுறை தண்டித்தது. 1995 இல் அபாச்சா சர்வாதிகார அரசு ஒளிவுமறைவின்றி நடாத்திய பாரபட்சமான வழக்கு விசாரணையின் பின்னர் சரோ-வைவாவும் வேறு எட்டு பேரும் தூக்கிலிடப்பட்டனர். இதற்கெதிராக உலக நாடுகள் தமது கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தன; ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபை இச்செயலை வன்மையாகக் கண்டித்தது; பொதுநல அமைப்பு நாடுகளில் ஒன்றாக இருந்த நைஜீரியாவின் உறுப்புரிமை இடைநிறுத்தப்பட்டது.

எங்கள் மனத்தை உருகவைக்கும் "ஜீனாவிற்கு" என்ற கடைசிக் கவிதையையும் ஏனைய கவிதைகளையும் இந்த ஏட்டில் வெளியிடுவதற்காகத் தெரிவு செய்கையில் சரோ-வைவா நம்மில் ஒருவராக உயிருடன் இருந்தார். அதற்குப் பின்னரே அவர் தூக்கில் இடப்பட்டார். அன்னாரின் மறைவை நாங்கள் கட்டிலடங்கா கவலையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கென் சரோ - வைவா

தனித்த எதிர்ப்பு

தனித்த எதிர்ப்பாளனின் குரல்
லண்டனிலும் ரோத்தர்தாமிலும்
பளிங்கு மாளிகையின் பகட்டுச் சூழலில்
உறைகின்ற மேலாண்மை திட்ட உருவாக்குனரின்
உயர் அணி பூண்ட செவியர் தமக்கு
நாராசமாக நச்சுறுத்துவதால்
பணத்தால் படையால் இரண்டினாலுமாகிலும்
வாய்ப் பூட்டிட்டு
பகலிலும் இரவிலும் பலகணிகளும் கதவுகளும்
படுமோனத்தில் மூடுபட
வெஞ்சிறையில் அடைத்திட்டு, வரலாற்று எரிஉலையில்
திறவுகோல் தம்மை தூக்கி எறிந்திடுவர்.

உண்மையான சிறை

ஒழுகின்ற கூரையோ ஓங்காரக் கொசுக்களோ
நனைந்தீரம் படிந்த நாசமாம் இச்சிறையோ
அல்லவே அல்ல
சிறையின் காவலன் உள்ளே தள்ளி
பூட்டி எழுப்பும் சாவியின் ஒலியும்
அல்லவே அல்ல
மனிதனோ மிருகமோ உண்டிட உதவா
பங்கிடு உணவும் அல்ல
அன்றியும் இணைந்திடு
இரவின் வெறுமையில் இறங்கிடு நாளின்
வெறுமையின் வெறுப்போ
அல்லவே அல்ல
அல்லவே அல்ல
அல்லவே அல்ல
எது எனின்,
இற்றைத் தலைமுறை ஏற்றிடும் வழியாய்
செவிப்பறையாக செலுத்திடும் பொய்களும்
சோற்றுக் கடனுக்காய் சொரணையிலா
கொடும்பழி ஆணை
ஏற்றுப் புரிந்திடும்
காவற்றுறையினர் கடும் பேயாட்டம்
தகுதி இலாத தண்டனை தன்னை
தாளில் வரைந்திடும்
நியாயமற்ற நியாயவாதியின் நேர்மையின் தளர்வும்
உள்ளத்தின் கோணலும்
அதிகார வர்க்க ஆடம்பரமாம்
சீர்கெட்ட உள்ளத்தின்
கோழைத்தனத்தில் பணியெனப் பகட்டு
முகமூடி தாங்கி பயத்தினால் சிறுநீர்
நனைத்ததைத் துடைத்திட துணிவற்ற கயமை
இவ்வகை நிலையே
இவ்வகை நிலையே
நண்பனே எமது விடுதலை உலகினை
துயர்தருஞ் சிறையாய் மாற்றுது காணாய்.

பபாங்கி நடனம் (1)¹

ஒரு சிறிது வலது புறம்
ஒரு சிறிது இடப் புறம்
காலடி கவனிக்க இடைதனை ஆட்டுக
தாளத்திற்கொத்த அசைவுகள் புரிக
மெத்தனம் வேண்டாம் விரைவும் கூடா
பாட்டைப் பாடி ஆடுக இசைவாய்

இடத்தே சிறிதும்
வலத்தே சிறிதும்
அதிலும் சிறிதாய் இதிலும் சிறிதாய்
சிறிதே கடிப்பாய் கடிபடாதிருப்பாய்
ஏனெனத் துணிந்து எதற்கும் கேளாய்
பபாங்கி நடனம்
பாராட்டுகள் பெற்றிடக் காண்பாய்!

-
1. இக்கவிதை இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் இப்ராகிம் பபாங்கிடா என்பவனைக் குறிப்பிடுகிறது. 1985 இல் ஏற்பட்ட இரத்தஞ் சிந்தாப் புரட்சியின் பின்னர் இவன் நைஜீரியாவின் ஆறாவதும் மிக்க பலம் வாய்ந்த இராணுவ ஆட்சியாளனாகவும் பதவி ஏற்றான். இவன் தான் கொடுத்த உறுதி மொழிக்கு அமைய நாட்டில் மக்களது ஆட்சியை மீண்டும் நிலைநாட்டாது, தனது அதிகாரத்தைக் கைவிடாமல் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்தான். 1993 இல் தேர்தல்களை ஒழித்த பின்னர், ஜெனரல் சனி அபாச்சா பதவி ஏற்பதற்கு வழிவிட்டான்.

பபாங்கி நடனம் (2)

இடப்புறம் சிறிது
வலப்புறம் வலுவிலை
ஓரடி முன்னால் ஐந்தடி பின்னால்
அப்புறம் ஓய்வுறு
பபாங்கி நடனம்.

சுழற்சி தாண்டவமா
சம்பா இடுக்கமா
ரும்பா பித்தோ
கவாலி ஆட்டமா
அன்றி ஒரு கேளிக்கையா?
பபாங்கி நடனம்.

தடை விதிப்புமக்கு
முற்றிலும் தடைவிதி
தடை பின்னகற்றல்
தலைசுற்றும் தடைகள்
கெடுபிடித்திடு பிடி
பபாங்கி நடனம்.

ராலிங்க்ஸ் கூட்டம்
சாத்தினர் நாமம்²
புரிந்தனர் மாறாட்டம்
எடுத்தனர் ஓட்டம்
பபாங்கி நடனம்.

-
2. இது கானா நாட்டைச் சேர்ந்த வான்படை லெவ்டினன்ட் ஜெரி ராலிங்ஸ் என்பவரையும் லைபீரிய நாட்டைச் சேர்ந்த மேலாண்மை சார்ஜென்ட் சாமுவேல் டோ என்பவரையும் குறிப்பிடுகின்றது. கீழ்மட்ட இராணுவ உத்தியோகத்தர் களாகிய இவர்கள் இருவருமே தத்தம் நாடுகளில் இராணுவப் புரட்சிகளை நடத்தினார்கள்.

வளைக திரும்புக!
 விரைவாய்ச் சுடுக!
 கால்களை இணைக!
 பாதங்கள் பணிக!
 முன்னிலை திரும்புக!
 பபாங்கி நடனம்.

பாய்ந்திடு விரைவாய்
 இடிபடா திருந்திடு
 யாரோ அறிவார் இது எதுவென
 பபாங்கி நடனமோ
 பரம் பெருஞ் சிக்கல்!

குற்றினாஸ்து

ஜீனாவிற்கு

மகளே, நீயும் உனது குழந்தைகளும்
நெடிதாய் ஆயும் கேள்விகளை
எழுப்பி உள்ளேன் உங்கட்கு
எனது வாழ்வின் காலத்தில்
ஆழ விரைவாய் உணர்த்தாது
ஆனமைக்கு வருந்துகிறேன்
ஆயினும்
கொடிதாய்க் கொன்று புதைபடுமுன்
விரைவாய் அதற்கு விடை பகர்வேன்?

லுயி ஸ்பைரர் ¹

வெகெனரும் (1880-1930)

புவியசைவுக் கொள்கையும்

அல்.:பிரட் வெகெனர் என்பவர் ஒரு ஜேர்மனிய விஞ்ஞானியாவார். கண்ட நகர்வு பற்றிய இவரது புரட்சிகரமான கொள்கை காரணமாக இவர் விஞ்ஞானிகளினால் ஏளனஞ் செய்யப்பட்டார்.

எனினும் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் விடாப் பிடியாக ஆராய்ச்சி செய்து, இப்போதுள்ள கண்டங்கள் உருவாவதற்கு நிலத்திணிவுகளின் நகர்வுதான் காரணமாக இருந்தது என்று தொடக்கத்தில் கண்டுபிடித்தார். ஆயினும் இவர் மரணமடைந்து பல தசாப்தங்கள் கழிந்த பின்னரே இவர் இறுதியாக கௌரவிக்கப் பட்டார்.

1930 இல் அல்.:பிரட் வெகெனர் கிரீன்லாந்தின் பனிக்கட்டிக் கவிப்பிலிருந்த தனது வீட்டுத்தளத்திற்குத் திரும்பும் வழியில் உயிர் துறந்தார். இவருடைய மரணத்துக்கு மார்புடைப்பு வெளிப்படையான காரணமாக இருந்தது. வெகெனரின் வழிகாட்டி கிரீன்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவனாவான்.

அவன் வெகெனரின் சடலத்தை ஓரிடத்திற் புதைத்து பெறுமதி மிக்க வளிமண்டலவியல் தரவுகள் நிறைந்த அவரது நாட்குறிப்பேடுகளோடு பிரதான தளத்திற்குத் திரும்ப முயன்ற போது வழித்தடமில்லாத பனிப் பிரதேசத்தில் எங்கோ காணாமற் போனான். அவன் வசமிருந்த நாட்குறிப்பேடுகளும் என்றுமே கிடைக்காதவாறு அவனுடன் மறைந்தொழிந்தன. ஆனால் வெகெனரின்

டாக்டர். அல்.:பிரட் வெகெனர், கிரீன்லாந்து, நவம்பர் 1930.

1. லுயி ஸ்பைரர், மனித உரிமைகளைக் கண்காணிப்பதற்கான தரவு பகுப்பாய்வு எனும் நூலின் கூட்டு ஆசிரியர், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலே கனெக்டிக்ட்டில் வசிக்கிறார்.

அதிகப் பெறுமதி மிக்க விஞ்ஞான பங்களிப்பான கண்ட நகர்வுக் கொள்கை 1962 வரை மட்டுமே “காணாமற்போனதாக” இருந்தது. அவ்வாண்டில் வெகெனரின் காலத்திலே பாரம்பரியக் கொள்கைக்கு முரண்பட்டதாகக் கருதப்பட்ட கண்ட நகர்வுக் கொள்கை விஞ்ஞானிகளின் ஒப்புதலைப் பெற்றது.

1912 இல் பாரிய நிலத்திணிவுகள் இரண்டின் பாகங்கள் பிரிந்து சென்று தனிக் கண்டங்களை உருவாக்கியதன் விளைவாகவே கண்டங்கள் உருவாகின என்ற புரட்சிகரமான கொள்கையை வெகெனர் முதன் முதலில் முன்மொழிந்தார். இக்கொள்கையை மக்கள் நம்பாது எதிர்த்து அதை நிராகரித்தனர். வெகெனர் வெறும் வளிமண்டலவியலாளர் மட்டுமே — அதாவது வானிலை பற்றி அறிக்கைகளையும் எதிர்வு கூறல்களையும் தரும் “வானிலை மனிதன்” ஆவார், அவர் மண்ணியலாளர் அல்லர் என்று அவரைக் கண்டித்தவர்கள் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை கண்டங்கள் உருவானமை பற்றிய அவரது கொள்கை நிரூபிக்கப்படாதது, நிரூபிக்க முடியாதது, தவறானது. எனினும் இன்று, “நிரூபிக்கமுடியாதது” எனப்பட்ட வெகெனரின் தரையமைப்புக் கொள்கை விஞ்ஞானிகளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் கண்ட நகர்வு பற்றி அவர் விளக்கிய காரணம் தவறானது என்று விஞ்ஞானிகள் முடிவு செய்துள்ளார்கள்.

அல்.பிரட் வெகெனர் 1880 இல் ஜேர்மனியில் பிறந்தார். அங்கு அவர் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் தமது வாழ்வைக் கழித்தார். புவிப்பௌதிக உருவாக்கம், வானிலைத் தன்மைகள் என்பன பற்றிய தரவுகளைத் திரட்டுவதற்காக ஆய்வுப் பயணங்களை மேற்கொண்ட கிரீன்லாந்தின் பனிக்கட்டிக் கவிப்பிலேயே வளிமண்டலவியல் பற்றிய அவரின் ஆய்வின் பெரும் பகுதி நிகழ்ந்தது. அவர் பண்டைக் கால காலநிலைத் துறையில் தனிப்பட்ட ஈடுபாடு கொண்ட வராக இருந்தார்.

வெகெனரும் ராஸ்மஸும் கிரீன்லாந்தின் ஆர்டிக் பிரதேசத்திற்குப் புறப்படுகிறார்கள். நவம்பர் 1930.

கண்டங்கள் நகர்தல் பற்றிய அவரின் ஊகங்கள் 1912 இல் தொடங்கின. அப்போது உலகப்படத்தை அவர் நோக்கியதும், தென் அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா ஆகிய இரண்டு கண்டங்களும் இணைக்கப் பட்டால், புதிர் விளையாட்டின் வெட்டுத்துண்டுகள் போல அவை ஒன்றுடனொன்று பொருந்தி விடும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். கடந்த முப்பதுகோடி ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் பனிக் கட்டிக் கவிப்பு ஒன்று வட ஐரோப்பாவையும் வட அமெரிக்காவையும் மட்டுமன்றி தென் அமெரிக்கா, தென் ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா ஆகியவற்றையும் மூடியிருந்தது என்பதை அவர் தன் ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டறிந்து கொண்டார். இது எப்படி நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும்? இப்போது வேறு வேறாகப் பிரிந்து காணப்படும் கண்டங்கள் முன்னொரு காலத்தில் ஒன்றாக இணைந்திருந்தால் மட்டுமே இது நிகழ்ந்திருக்கும். மேலும் இந்த இரு கண்டங்களிலும் காணப்பட்ட பாரையமைப்புக்களும் தாவர இனங்களிலும் விலங்கினங்களிலும் பெருந்தொகையானவையும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தமைக்கு இந்த ஊகம் விளக்கமளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

அப்போது இந்தத் தற்செயல் நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு விளக்கம் அளிக்கப் பட்டது. அதன் பிரகாரம் இந்த இரு கண்டங்களுக்குமிடையே ஒரு காலத்தில் “நிலப் பாலங்கள்” இருந்தன. இந்த நிலப் பாலங்கள் வழியாக உயிரினங்கள் ஒரு கண்டத்திலிருந்து மற்ற கண்டத்துக்கு இடம்பெயர்ந்து போவதும் வருவதுமாக இருந்தன. ஏதோ ஒரு காலத்தில் அந்த நிலப் பாலங்கள் சமுத்திரங்களில் மூழ்கி மறைந்தன என மண்ணியல் ஆராய்ச்சியாளர் ஊகித்தனர். ஆனால் வெட்டுத் துண்டுகளைப் புதிர்களிற் பொருத்துவதில் திறம் பெற்றுள்ள பெரும் பாலான சிறுவர்கள் இன்று அவதானிப்பதைப் போல வெகெனரும் அவதானித்ததால் வேறு வகை நிகழ்வு ஏதாவது சம்பவித்திருக்கலாம் என்று உணர்ந்து கொண்டார். அவர் கருதிய வேறு வகை நிகழ்வு தான் கண்ட நகர்வு என்பது.

வெகெனருக்கு முன் வாழ்ந்த பலரும் இந்த நகர்வு அல்லது அசைவு பற்றி ஊகங்கள் பலவற்றை ஏற்கெனவே தெரிவித்திருந்த போதிலும் அத்தகைய ஊகத்தினை ஒழுங்கமைக்கும் சீரிய ஆவணச் சான்றாதாரமுள்ள ஒரு கொள்கையாக முதன்முதலில் வகுத்தவர் வெகெனரே ஆவார். அவர், மனதிற் பதியத்தக்க உண்மைகள் பலவற்றை ஒன்று திரட்டினார். அவை பின்வருமாறு :- தென் அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா ஆகியவற்றின் அத்திலாந்திக் சமுத்திரக் கரையோரப் பகுதிகள் ஒன்றுடனொன்று பொருந்தக்கூடிய தன்மையைப் பெற்றிருந்தமை; புவியோட்டின் பாரிய பாகமொன்று இரு மட்டங்களில் இருக்கின்றமையால் இந்த அசைவு காரணம் எதுவுமின்றி நிகழவில்லை என்பதைக் குறிக்கின்றமை; தாவர இனங்களும் விலங்கினங்களும் ஒரு கண்டத்திலிருந்து மற்றொரு கண்டத்திற்குச் சென்று அங்கே வாழ்ந்திருந்தமை. மேலும் தான் வாழ்ந்த காலத்திற் கூட கிரீன்லாந்து மேற்கு நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது என்ற உண்மையை புவியின்

மேற்பரப்பு பற்றிய அவதானிப்புகள் வெளிப்படுத்தின என்பதைக் கிரீன்லாந்தில் தான் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் இருந்து வெகெனர் அறிந்து கொண்டார்.

எனினும் அவருடைய சீமகாலத்தவராகிய கல்வியறிவுமிக்க மண்ணியலாளரும் பௌதிகவியலாளரும் அவருடைய கொள்கையைச் சரி பிழை பார்க்கத்தானும் முயலவில்லை. அவரின் பணியைப் “போலி விஞ்ஞானம்” என அவர்கள் பரிசாசஞ்செய்து, புறக்கணித்தனர்; வெறும் வளிமண்டலவியலாளராகிய அவர் மண்ணியல் துறையில் தலையிடும் தகுதியுரிமை அற்றவர் என அவர் மீது நிந்தனைகளைக் குவித்தனர். புவியைப் போன்ற சிக்கலான ஓர் உறுப்பமைப்பை விளக்குவதற்கு அவருடைய மிக எளிமையான கொள்கைகள் தகுதியற்றவை என அவர்கள் பகிரங்கமாகப் பறைசாற்றினார்கள். மண்ணியலாளர் சிலர் அவருடைய கொள்கைகளைத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்தபோதிலும் அவை ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்டன. இவ்விடயம் விரைவில் கைவிடப்பட்டது; பல ஆண்டுகள் அதைப் பற்றிய பேச்சே எழவில்லை.

நமது உலகின் தோற்றம் பற்றிய அறிவு அதிமுக்கியத்துவமானது. அத்துடன் இத்துறையைப் பற்றிய வரலாற்றுவழிவந்த அறிவினைவிட மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது. உதாரணமாக, புவியோட்டிலுள்ள பாறைகளின் அசைவு மூலம் புவியோடு உருவானமை சம்பந்தமான கொள்கைகள் கண்ட நகர்வுடன் தொடர்புடையன. இத்தகைய கொள்கைகள் பற்றிய அறிவு பூமிநடுக்கங்கள், எரிமலைகளின் தொழிற்பாடுகள் ஆகியனவற்றின் மூலங்கள் பற்றிக் கற்பதற்கு முக்கியமான ஒரு மார்க்கமாகும்.

இன்று வெகெனரின் கண்ட நகர்வுக் கொள்கை ஏற்கப்பட்டுள்ளது. கண்ட நகர்வுக்குரிய பிற காரணங்கள் ஆய்வுகள் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளமையால் அந்நிகழ்வுக்கு அவர் அளித்த விளக்கம் மட்டுமே புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. வெகெனரின் வாழ்நாளில் அவருடைய புரட்சிகரமான கொள்கை எதிர்ப்புடனும் அவநம்பிக்கையுடனும் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது. கிரீன்லாந்தின் பனிக்கட்டிக் கவிப்பினைத் துருவிப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அங்கே ஆய்வுப் பயணங்களை மேற்கொண்ட துணிச்சலுக்காக கௌரவிக்கப்பட்ட போதும் உலகின் தோற்றம் பற்றிய மிக முக்கிய கொள்கைகளில் ஒன்றின் பிதாமகர் என்ற பெருமைக்காக அவருக்கு முன்பு ஒருபோதும் கௌரவம் வழங்கப்படவில்லை. எனினும், இன்று அல்.பிரட் வெகெனர் அவர்கள், உலகெங்கணும் வாழ்கின்ற விஞ்ஞானிகளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற, தமது புரட்சிகரமான கொள்கைக்காக கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

நாகசேன தேரரும் மிலிந்த மன்னனும்

(கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டு)

மிலிந்தரின் கேள்விகள்

மிலிந்த பிரஸ்நா (மிலிந்தரின் கேள்விகள்) எனும் பாளி மொழி நூல் கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திற்குரிய ஒரு நூலாகும். பௌத்த குருவான நாகசேன தேரருக்கும் மிலிந்த மன்னனுக்குமிடையிலான இவ்வுரையாடல்களைத் தொகுத்தவர் யார் எனத் தெரியவில்லை. மேலும் இவ்வுரையாடல்களை ஓர் ஆசிரியருக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் எழுதியிருக்கவுங்கூடும். கிரேக்க மக்களினால் மெனந்தர் என்றழைக்கப்பட்ட மிலிந்த மன்னன், கி.மு. 150 ஆம் ஆண்டளவில் கிரேக்க நாட்டை ஆட்சி செய்த ஒரு பக்றியன் மன்னனாவான். இந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்குத் தனது ஆதிக்கத்தைப் பரப்பிய இம்மன்னனது போர்த்திறன் இவனது தத்துவஞானத்துக்கு இணையாக இருந்தது. நாகசேன தேரர் கல்வியறிவுமிக்க நாவன்மையுடைய சொற்போர் வீரனாக விளங்குகிறார். உரையாடல்களின் ஆரம்பத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிறு பகுதி கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

“பந்தே நாகசேன, நீர் என்னோடு உரையாட வருவீரா?” என்று மன்னன் கேட்டான்.

“அரசே, அறிவாளிகளைப் போல நீர் என்னோடு உரையாடுவீரானால் நான் உரையாடுவதற்குத் தயார். ஆனால் அரசர்களைப் போல் நீர் என்னோடு உரையாடுவீரானால் நான் வரமாட்டேன்.”

“பந்தே நாகசேன, அறிவாளிகள் எப்படி உரையாடுவார்கள்?”

“அரசே, அறிவாளிகள் உரையாடும் போது எதிரிகளின் வாதங்களில் தாம் சிக்கிக்கொண்டாலுஞ் சரி சிக்கலிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டாலுஞ் சரி, தாங்களோ தங்களது எதிரிகளோ தவறு செய்தவர்களாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பினுஞ் சரி, தங்களது மேம்பாடோ தங்களது எதிரிகளின் மேம்பாடோ நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பினுஞ் சரி, அவர்கள் எவ்வித நிலையிலும் கோபமடைவதில்லை.”

“நல்லது. பந்தே! அரசர்கள் எப்படி உரையாடுவர்?”

“மன்னா, அரசர்கள் உரையாடும்போது ஒரு கருத்துரையை முன்வைப்பார்கள். அதனை எவராவது எதிர்த்தால் ‘இந்தப் பயலைத் தண்டியுங்கள்!’ என ஆணையிடுவர்.”

“பந்தே, நீர் சொல்வது உண்மை. நான் அரசர்களைப் போலன்றி, அறிவாளிகள் போல உரையாடுவேன். மதிப்பிற்குரியவரே, நீர் முழு நம்பிக்கையுடன் என்னுடன் உரையாட முன்வரலாம். மதிப்புக்குரிய வரே, ஒரு பிக்குவுடன், பயிற்சிநிலை பிக்குவுடன், துறவறம் நாடாத சீடனுடன் அல்லது மடாலய வளாகத்தைக் காப்பவருடன் நீர் எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இன்றி உரையாடுவீரோ அவ்விதம் என்னுடன் உரையாடலாம். அஞ்சற்க!”

ஹான்ஸ் கிறிஸ்தியன் அன்டர்சன் (1805 - 1875)

பேரரசனின் புத்தாடைகள்

டென்மார்க் நாட்டுக் கிராமமொன்றில் காலணித் தொழிலாளிக்கு மகனான ஹான்ஸ் கிறிஸ்தியன் அன்டர்சன் இன்றும் அந்நாட்டின் உயர் புகழ்பெற்றவராக விளங்குகிறார். கதைகளை, வனதேவதைக் கதைகளைப் போல எடுத்துக் கூறும் வல்லமை இருந்தமை அவருக்கு இந்தப் புகழைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. வனதேவதைக் கதைகளைக் கொண்ட அவரது முதலாவது சிறிய நூல் வெளியிடப்பட்டு பத்து ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர், அதாவது 1845 இல் அவர் பின்வருமாறு கூறினார்: “காலப்போக்கில் எனது ஆற்றல்களையும் ஆற்றாமைகளையும் அறிந்து கொண்டேன். இதன் விளைவாக வனதேவதைக் கதைகள் மூலம் எவ்வளவு சாதனையை எய்த முடியும் என்பதை நான் மேலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டேன்.” கருத்து வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்தாத சமுதாயத்தில் ஒருவன் மாறுபட்டு உண்மையை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமன்றி உண்மையெனப் பகிரக் கமாகப் பரப்பப்பட்ட பொய்யொன்றைப் பொய் என வெளிப்படையாகக் கூறுவது என்றென்றும் மதிப்பு மிக்கதாக இருக்கும். இதனை எடுத்துக் கூறிய “பேரரசனின் புத்தாடைகள்” எனும் கதையை விட உலக இலக்கியங்களுள் சிந்தனையில் நிலைத்திருப்பதும் புரிந்துணரக் கூடியதும் வேறு எதுவும் இல்லை எனலாம். இந்தக் கதை, மத்திய கால ஸ்பானிய தேசத்துக் கதையொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. “பேரரசனின் புத்தாடைகள்” எனும் கதை முழுமையாகக் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பேரரசன் ஒருவன் இருந்தான். புத்தம் புதிய அழகிய ஆடைகளில் அவனுக்கு அபார ஆசை. அவன் தன் பணம் முழுவதையும் உடைகளிலேயே செலவு செய்தான். அவன் தனது புத்தாடைகளைக் காண்பித்தற்கு மட்டுமே தனது படைவீரர்களிலும் நாடக அரங்கத்திற்குச் செல்வதிலும் பூங்காவில் வாகனத்தில் உலாச் செல்வதிலும் அக்கறை காட்டினான். ஒரு தினத்தில் ஒவ்வொரு மணித்தியாலத்திலும் அணிவதற்குகந்த உடைகள் அவனிடம் தாராளமாக இருந்தன. “அரசன் மந்திரா லோசனை மண்டபத்தில் இருக்கிறார்” என்று நாம் கூறுவது போல “மகாராஜா ஆடையலங்கார அறையில் இருக்கிறார்” என்று அவனுடைய குடிமக்கள் கூறுவது வழக்கம்.

மன்னனின் அரண்மனை அமைந்திருந்த பெரிய நகரிலே மக்கள் மிக்க குதூகலத்துடன் வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். அங்கே ஒவ்வொரு நாளும் யாராவது புதியவர்கள் வந்து கொண்டே இருந்தார்கள். ஒரு நாள் ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவர் அந்நகருக்கு வந்தார்கள். தாம் அதிவியப்பூட்டும் புடைவையை நெய்யும் திறமையுள்ள நெசவாளிகள் எனத் தம்மைப் பற்றி அவர்கள் எல்லோரிடமும் பறை சாற்றித் திரிந்தார்கள். அந்தப் புடைவை அபூர்வமான, எழில் மிக்க வண்ணங்களையும் கோலங்களையும் பெற்றிருந்தது மட்டுமன்றி தாம் வகிக்கும் பதவிக்குத் தகுதியற்ற ஒருவரது அல்லது வடிகட்டிய முட்டாளாக உள்ள ஒருவரது கண்ணுக்குப் புலனாகாத அதிசய சக்தியையும் பெற்றிருந்தது.

“உண்மையில் இது மாபெரும் அதிசயந்தான்” என்று மாமன்னன் சிந்திக்கலானான். “இந்தப் புடைவையை வெட்டித் தைத்த ஆடைகள் எனக்குக் கிடைத்தால் என் மந்திராலோசனை மன்ற உறுப்பினர்களுள் யார் பதவிக்குத் தகுதியற்றவர் என்பதை அறிந்து கொள்வதுடன் என் குடிமக்களுள் திறமையானவர்களை நானே தெரிந்தெடுக்கவும் முடியும். ஆகவே அவர்கள் எனக்குப் போதிய அளவான துணியை நெய்ய வேண்டும்” என்று முடிவு செய்து, உடனே வேலையை ஆரம்பிக்கும் பொருட்டு அந்த ஏமாற்றுப் பேர்வழிகளுக்குப் பணத்தை வாரி வழங்கினான்.

அவர்கள் ஒரு நெசவுத் தறியை அமைத்து, துணியை நெய்வது போலப் பாசாங்கு பண்ணினார்கள். ஆனால் நெசவுத்தறி காலியாகவே இருந்தது. அவர்கள் அரசனிடம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்ட, பொன்னிற இழை சேர்ந்த நுண்ணிய பட்டு நூல்களைப் பயன்படுத்த வேயில்லை. அவற்றைத் தங்கள் தோற்பைகளில் ஒளித்துவைத்துக் கொண்டார்கள். இரவில், நெடுநேரம், வெறுந்தறியின் முன் அமர்ந்து துணி நெய்வதாகப் பாசாங்கு செய்தார்கள்.

“அவர்கள் எவ்வளவு நெசவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று பேரரசன் நினைத்தான். ஆனால் மூடர்களினால் அல்லது தாம் வகிக்கும் பதவிக்குத் தகுதியற்றவர்களினால் அந்தப் புடைவையைப் பார்க்க இயலாது என்பது ஞாபகத்திற்கு வந்ததும் அவனது இதயம் விசித்திரமாகப் படபடத்தது. இந்த நிலை தனக்கு ஏற்படும் என்று அவன் உண்மையாகவே கவலைப்படவில்லை. இருப்பினும் முதலில் வேறு யாரையாவது அனுப்பி என்ன நடக்கிறது என்று அறிந்து கொள்வது நல்லதுதானே! அந்தத் துணியின் மந்திர சக்தியைப் பற்றி நகரிலுள்ள அனைவரும் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். ஆகவே தங்கள் அயலார் மூடர்களா அல்லது

பதவிக்குத் தகுதியற்றவர்களா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்குப் பெரும்பாலான மக்களினால் காத்திருக்க முடியவில்லை.

“நெசவாளிகள் எவ்வளவு நெசவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து வருவதற்காக விசுவாசமுள்ள என் முதன்மந்திரியை அனுப்பலாம்” எனப் பேரரசன் நினைத்தான். “அந்தத் துணியை எப்படி மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியும். ஏனெனில் பதவிக்குரிய தகுதியும் திறமையும் ஒருவரிடம் இருப்பின், அந்த மனிதர் இவரே தான்.”

நல்ல சபாவமுள்ள வயோதிப முதன்மந்திரி, நெசவாளிகள் வேலை செய்து கொண்டிருந்த அறையினுட் சென்றார். அங்கே வெறுந்தறியையே அவர் கண்டார். அவர் கண்களை மூடினார். மீண்டும் திறந்தார். “கடவுள் தான் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்!” என அவர் மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டார். “என் கண்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லையே!” ஆனால் இதனை அவர் வாய்விட்டு உரத்துச் சொல்லவில்லை.

அப்போது தாங்கள் நெய்யும் துணியின் நுணுக்கமான கோலங்களையும் அற்புதமான வண்ணங்களையும் பார்த்து மெச்சக்கூடியதாக இருக்குமென்பதற்காக, அந்த ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும், முதன்மந்திரியை நெசவுத் தறிக்கு அருகில் இன்னுங் கிட்ட வருமாறு கூறினார்கள். இருவருமே வெறுந்தறியைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பாவம், வயோதிப முதன்மந்திரி கண்களை நன்றாய் அகல விரித்துப் பார்த்தபோதும் அவருடைய கண்களுக்கு எதுவுமே புலப்படவில்லை.

“நான் ஒரு மூடனா?” என்று அவர் தனக்குள் சிந்திக்கலானார். “என்னால் இதனை நம்பமுடியவில்லையே. ஆனால் இது உண்மையானால் வேறு யாரும் இதனைப் பற்றி அறியாமலிருப்பதே நல்லது. ஒருவேளை நான் என் பதவிக்குத் தகுதியில்லாதவனாக இருக்கலாம். இல்லை. இது மிக்க ஆபத்தானதாக இருக்கிறது. அவர்கள் நெய்யுந் துணி என் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்ளாமலிருப்பது நல்லது.”

“இந்தப் புடைவையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்” என்று ஏமாற்றுப் பேர்வழிகளில் ஒருவன் அவரிடம் கேட்டான்.

“இது அழகான துணி. மிகவும் நேர்த்தியானது,” என்று முதல் அமைச்சர் தனது மூக்குக் கண்ணாடியைச் சரி செய்துகொண்டு முணுமுணுத்தார். “என்ன அழகான கோலங்கள்! என்ன அற்புதமான நிறங்கள்! இந்தத் துணி என்னை மிகவும் கவர்ந்து விட்டது என்று பேரரசனிடம் கூறுவேன்” என்று முதலமைச்சர் கூறினார்.

“ இப்பாராட்டு எமக்கொரு புகழ்மாலை தான் ” என்று நெசவாளிகள் இருவரும் கூறினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் அக்கோலங்களை விவரித்து, பல்வேறு வண்ணங்களைப் பயன்படுத்திய விதத்தைப் பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியவற்றை அப்படியே அரசனிடம் திருப்பிக் கூற முதலமைச்சர் விரும்பினார். எனவே நெசவாளிகள் கூறியவற்றை அவதானமாகக் கேட்டு அச்சொட்டாக அவற்றை அரசனிடங் கூறினார்.

அந்த ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும் தங்களுக்குப் பணமும் நெசவுக்குப் பட்டு நூலும், பொன்னிறச் சரிகையும் மேலும் தேவை எனக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அவற்றை நெசவுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறிய போதும் நெசவுத்தறி என்றும் போல் வெறுந் தறியாகவே இருந்தது.

நெசவாளின் வேலை எய்தியிருந்த முன்னேற்றத்தை அறிந்துவர, அரசன் தனது நம்பிக்கைக்குரிய மற்றுமொரு மந்திராலோசனை மன்ற உறுப்பினரைக் கால தாமதமின்றி அனுப்பி வைத்தான். முதன் மந்திரி பார்த்தது போலவே இவரும் திரும்பத் திரும்ப கவனமாகப் பார்த்தார். ஆனால் பார்ப்பதற்கு அங்கே எதுவுமே இருக்கவில்லை. எனவே அவர் எதையுமே காணவில்லை.

“இந்தப் புடைவைத் துண்டு அதிசயமானது அல்லவா?” என்று ஏமாற்றுப் பேர்வழிகளில் ஒருவன் அவரைப் பார்த்து வினவினான். பின்னர் ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும் துணியின் அழகைப் பற்றி மீண்டும் விவரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

“ நான் முட்டாள் அல்ல ” என்று மந்திராலோசனை மன்ற உறுப்பினர் நினைத்தார். “ அப்படியானால் நான், என் பதவிக்குத் தகுதியில்லாதவனாக இருக்க வேண்டும். இதுவும் விந்தையாக இருக்கிறதே! எனினும் நான் இதை யாருக்கும் கூறாமலிருப்பதே நல்லது, ” என்று முடிவு செய்தார். அதன் பின், தான் காணாத அந்தத் துணியின் கோலங்களினதும் நிறங்களினதும் அழகைப் பாராட்டத் தொடங்கினார்.

அரசனிடம் வந்த மந்திராலோசனை மன்ற உறுப்பினர் “ இது நான் ஒரு போதும் காணாத கவர்ச்சி மிக்க துணிதான் ” என்று அரசனிடம் கூறினார்.

நகரவாசிகள் அனைவரும், ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும் நெய்து கொண்டிருந்த அதிசயத் துணியைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கடைசியாக அந்தத் துணியைத் தறியிலிருந்து அகற்றுவதற்கு முன், தானே அதை நேரிற் பார்க்க அரசன் தீர்மானித்தான். எனவே, இதற்கு முன் புடைவையைப் பார்வையிடச் சென்ற முதலமைச்சர், மந்திராலோசனை மன்ற உறுப்பினர் உட்பட சாம்ராச்சியத்திலிருந்த முக்கியத்துவம் பெற்ற குடிமக்கள் புடை சூழ, நெசவாளிகள் வெறுந் தறியில் மும்முரமாக நெசவு செய்துகொண்டிருந்த அறையினுள் அரசன் பிரவேசித்தான்.

“இது பிரமாதமான துணி அல்லவா?” என்று முதலமைச்சர் வினாவினார்.

“மாண்பு மிகு மன்னா! அந்த வண்ணங்களையும் கோலங்களையும் பாருங்கள் ” என்று மந்திராலோசனை மன்ற உறுப்பினர் கூறினார்.

பின்னர் அங்கு திரண்டிருந்த ஏனையோரது கண்களுக்கும் அந்தத் துணி தெரியுமென எண்ணிய வயோதிப பெருமக்கள் இருவரும் வெறுந் தறியைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

“என்ன!” என்று வியப்புடன் பார்த்த அரசன் சிந்திக்கலானான். “என் கண்ணுக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லையே! ஏன், இது பேராபத்தாக இருக்கிறதே! நான் முட்டாளா? நான் சக்கரவர்த்திப் பதவிக்குத் தகுதியில்லாதவனா? ஐயகோ இது மாபெரும் கொடுமையாக இருக்கிறதே!” என்று எண்ணிய மன்னன் “இது மிகவும் கவர்ச்சியான துணி. இதை நான் அங்கீகரிக்கிறேன் ” என்று தலையை அசைத்துக் கொண்டு, வெறுந் தறியை உற்று நோக்கியவாறு உரத்த குரலில் கூறினான்.

மன்னனுடன் புடைசூழ வந்த மந்திராலோசனை மன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள், முக்கிய பிரமுகர்கள் யாவரும் திரும்பத் திரும்ப உற்றுப் பார்த்தார்கள். அரசன் கண்களுக்கு எதுவுமே தெரியாமலிருந்தது போலவே அவர்கள் கண்களுக்கும் ஒன்றுமே புலப்படவில்லை. அரசன் கூறியது போலவே “அது உன்னதமான துணி ” என்று அவர்களும் கூறினார்கள். அத்துடன் அடுத்து நடைபெறவுள்ள மாபெரும் கொண்டாட்டத்தில் பவனி வரும்போது அணிவதற்காக, அத்துணியை வெட்டித் தைத்த ஆடைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு அவர்கள் அரசனுக்கு ஆலோசனை கூறினார்கள்.

“அது அருமையான துணி! அழகானது! அபாரமானது!” என ஒரே குரலில் எல்லோரும் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுள்

எவருடைய கண்களுக்கும் எதுவுமே தெரியவில்லை. எனினும் ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும், நன்மதிப்புப் பதக்கமும் “அரசதறிச் சிரோமணி” என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

அரச பவனிக்கு முந்திய இரவு, ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும் கண்ணுறங்கவே இல்லை. அவர்கள் வேலை செய்த அறையில் பதினாறு மெழுகுவர்த்திகள் ஒளி பரப்பிக்கொண்டே இருந்தன. மன்னனின் புத்தாடைகளைத் தைத்து முடிப்பதற்காக அவர்கள் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இயங்கினார்கள் என்பதை எவரும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. அவர்கள் தறியிலிருந்து துணியை எடுப்பதாகப் பாசாங்கு பண்ணினார்கள்; பெரிய கத்தரிக்கோலால் வெறும் வளியை வெட்டினார்கள்; நூலிழை இல்லாத ஊசிகளால் தைத்தார்கள். கடைசியில் “மாமன்னரின் ஆடைகள் தயார்!” என அவர்கள் அனைவருக்கும் அறிவித்தார்கள்.

அரச சபையினர் புடைசூழ மாமன்னர் அங்கு வந்தார். கைகளில் ஏதோ ஒரு பொருளை ஏந்திக் கொண்டிருப்பதாகப் பாவனை செய்த ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும் தமது கரங்களை உயர்த்தி “இது காற்சட்டை, இது மேலங்கி, இது பின்னணித் தொங்காடை. சிலந்தி நூலால் ஆக்கப்பட்ட ஆடைகள் போல இவை பாரமற்றவை. இவற்றை அணிந்த பின்னர், மாண்புமிகு மன்னா! எதனையும் அணிய வில்லையே என நீங்கள் நினைக்கலாம். அது தான் இவ்வாடைகளின் தனிச்சிறப்பு” என்று கூறினார்கள்.

“ஆம். ஆம். உண்மைதான்” என பரிவாரத்தினர் நிம்மதியாக மூச்சு விட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதையுமே காணவில்லை. அங்கு காண்பதற்கு எதுவுமே இருக்கவில்லையே.

“மேதகு மாமன்னா! கருணை கூர்ந்து உங்கள் ஆடைகளைக் களைவீர்களா?” என்ற ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் “அதோ அந்தப் பெரிய கண்ணாடி முன் நில்லுங்கள். நீங்கள் புத்தாடைகளை அணிவதற்கு நாங்கள் உதவி புரிகிறோம்” என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள் சொன்னது போலவே அரசன் செயற்பட்டான். ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் இருவரும் தாம் தைத்திருக்க வேண்டிய ஆடைகளை அரசனுக்கு அணிவிப்பது போல பாவனை செய்தார்கள். கடைசியாக அரசன் இடையைச் சுற்றி நீளமான பின்னணித் தொங்காடையைக் கட்டினார்கள். இவ்வாடையின் பிற்பகுதியை கௌரவமிக்க இரண்டு பரிவாரத்தினர் அரசன் பின்னால் தாங்கிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

கண்ணாடிக்கு முன் நின்ற பேரரசன் தனது கண்களுக்குப் புலப்படாத ஆடைகளின் அழகில் சொக்கிப் போனான்.

“ஆகா, இந்த உடைகள் உங்களுக்கு எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கின்றன. முழுக்க முழுக்கப் பொருத்தமானவை,” என எல்லோரும் குதூகலத்துடன் கூவினார்கள்: “என்ன நிறங்கள்! என்ன கோலங்கள்! புத்தாடைகள் பிரமாதம்!” என்று வியந்தார்கள்.

“மேதகு மாமன்னா! நீங்கள் பவனி செல்கையில் பிடிக்கப்படும் கடுஞ்சிவப்பு விதானம் வெளியே ஆயத்தமாக இருக்கிறது” என்று அரசவை வைபவங்களுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரி கூறினார்.

“சரி, இப்போது என் ஆடை அலங்காரம் முடிந்து விட்டது. இந்த ஆடைகள் என் தகுதிக்குப் பொருத்தமானவையா?” என்று கூறிய மாமன்னன் மீண்டும் ஒரு முறை கண்ணாடிக்கு முன் சுழன்று நின்று தன் ஆடம்பர ஆடைகளின் அழகை ரசிக்கும் பாவனையில் மூழ்கினான்.

இதே சமயம் தாம் ஏந்திச் செல்ல வேண்டியிருந்த பின்னணித் தொங்காடையைக் கண்டெடுப்பதற்கு முயற்சி செய்வது போல பேரரசனின் பள்ளியறைப் பெருமக்கள் இருவரும் அதனைத் தரையிலே தேடித் தேடி தடுமாறினார்கள். ஆனால் எதனையும் காணவில்லை என ஒத்துக் கொள்ளும் துணிச்சல் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. எனவே அந்த ஆடையை நிலத்திலிருந்து பொறுக்கியெடுத்து விட்டதாகப் பாவனை செய்து அதைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போல தம் கரங்களை உயர்த்தினார்கள்.

கடுஞ்சிவப்பு விதானத்தின் கீழ் மாமன்னர் பவனி வந்தார். வீதிகளில் வரிசையாக நின்ற அல்லது சாளரங்கள் வழியாக எட்டிப் பார்த்த நகரவாசிகள் அனைவரும் அரசனின் ஆடைகள் அழகானவை என வியந்தார்கள். “ஆகா, பிரமாதமான மேலங்கி! பின்னணித் தொங்காடையும் பிரமாதம்! இந்த ஆடைகள் அரசனுக்கு எவ்வளவு அழகாகப் பொருந்துகின்றன!” என்று அவர்கள் தொடர்ந்து கூறினார்கள்.

ஆனால் அரசனின் மேனியில் ஆடைகள் எதனையும் தாம் காணவில்லை என ஒத்துக்கொள்ள அவர்களில் எவருமே விரும்பவில்லை; எவராவது ஒத்துக்கொண்டால் அவர் முட்டாள் அல்லது தாம் வகிக்கும் பதவிக்குத் தகுதியற்றவர் என்றாகிவிடும் அல்லவா. இதற்கு முன்னர் எல்லோரும் போற்றத்தக்கவாறு மன்னரது ஆடைகள் ஒருபோதும் இவ்வளவு சிறப்பாக அமையவில்லை.

“ஆனால் அவர் மேனியில் ஆடை எதுவுமே இல்லையே” என்று சிறு பிள்ளையொன்று கத்தியது.

“கள்ளங்கபடமற்ற சின்னஞ்சிறிசு சொல்வதைக் கேளுங்கள்” என்று அப்பிள்ளையின் தந்தை பெருமிதத்தோடு கூறினார். மக்கள் எல்லோரும் தங்களுக்குள் குசுகுசுத்தார்கள். பிள்ளை சொன்னதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள்.

“அவருடைய மேனியில் துணி எதுவுமே இல்லை. அவர் எதையும் அணியவில்லை என்று ஒரு சிறு பிள்ளை சொல்கிறதே” என்று மக்கள் கூறினார்கள்.

கடைசியாக, “அவர் மேனியில் ஆடை எதுவுமே இல்லையே” என்று மக்கள் எல்லோரும் கூச்சலிட்டார்கள்.

பேரரசர் நடுங்கினார். அவர்கள் சொன்னது முற்றிலும் உண்மை தான் என்பது அவருக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆனால், “இந்தப் பவனி முடியும் வரை நான் இதைச் சகித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்” என்று அவர் முடிவு செய்து முன்னரை விடப் பெருமிதத்தோடு நடந்தார். அரசனின் பள்ளியறைப் பெருமக்கள் இருவரும், இல்லாத பின்னணித் தொங்காடையைச் சுமந்து கொண்டு அரசனைத் தொடர்ந்தார்கள்.

ஜேக்கப் புரொநொவ்ஸ்கியும் புருஸ் மஸ்லிஷும்

மேற்குலக அறிவுப் பாரம்பரியம்

இது ஜேக்கப் புரொநொவ்ஸ்கியும் புருஸ் மஸ்லிஷும் எழுதிய மேற்குலக அறிவுப் பாரம்பரியம் (இலண்டன், 1960) என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதி. டாக்டர் புரொநொவ்ஸ்கி விஞ்ஞானத்தின் வரலாறு பற்றி “மனிதனின் ஏற்றம்” என்ற தலைப்பில் தொலைக்காட்சிக்கு எழுதிய உரைச்சித்திரத்தொடர், பலரின் பாராட்டையும் பெற்ற வெற்றிகரமான படைப்பாகும். இத்தொடர் காரணமாக அவர் பிரசித்தி பெற்றார். பேராசிரியர் மஸ்லிஷ் புகழ்பெற்ற அமெரிக்க வரலாற்று ஆசிரியராவார்.

அவர்களிருவரும் எழுதிய இந்நூல் “லியோனார்டோ தொடக்கம் ஹெகல் வரை” வாழ்ந்த அறிவாளிகளின் சிந்தனை வளர்ச்சி மேற்குலகத்தை உருவாக்கிய விதத்தைப் பற்றிய ஓர் ஆய்வாகும். இந்நூலாசிரியர்கள் வரலாற்றிற் காணப்படும் ஒன்றுபடுத்தும் கோலங்களின் வளர்ச்சியை வரைய முனைந்துள்ளனர்.

கீழ்க்காணும் பகுதி அந்த நூலின் இறுதி அத்தியாயத்திலுள்ளது. இதில் நூலாசிரியர்கள் “மாற்றுக் கருத்து உரிமை”யின் அதிமுக்கியத்துவத்தை அழுத்தந்திருத்ததாகக் கூறியுள்ளனர். “லியோனார்டோ டா வின்சி வாழ்ந்த காலத்திற்குப் பிற்பட்ட ஐந்நூறு ஆண்டுகளில் மனிதனைப் பற்றிய இரண்டு இலட்சியங்கள் சிறப்பு முக்கியத்துவம் பெற்றன. முதலாவது இலட்சியம் மனித ஆளுமையின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்பதாகும். தனிநபர் ஒருவர் அவரின் தனித்துவ இயல்புக்காகப் பாராட்டப்படுகின்றார். அத்தனிநபரின் ஆக்கத்திறமைகள் அவரின் வாழ்க்கையின் உறை விடமாகக் கருதப்படுகின்றன.”

சுதந்திரம் என்னும் கருத்தே மனிதனை உருவாக்கிய இரண்டாவது பெருஞ் சிந்தனை என இந்த வரலாறு புலப்படுத்துகிறது. சுதந்திரம் இல்லாமல் மனிதன் தன் விருப்பங்களை நிறைவு செய்வது இயலாத காரியம் என்ற உண்மையை நாம் அறிவோம். எனவே இந்தப் பிரதான கருத்துக்கள் இரண்டும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. தன் விருப்பத்திற்குரிய வழியில் வளர்ந்து செல்ல ஒருவனுக்குச் சுதந்திரமில்லாவிட்டால் தனிநபர்களின் ஆளுமையின் மேம்பாடோ ஒருவரை மற்றொருவரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் திறன்களின் பூரண வளர்ச்சியோ ஏற்படமாட்டாது.

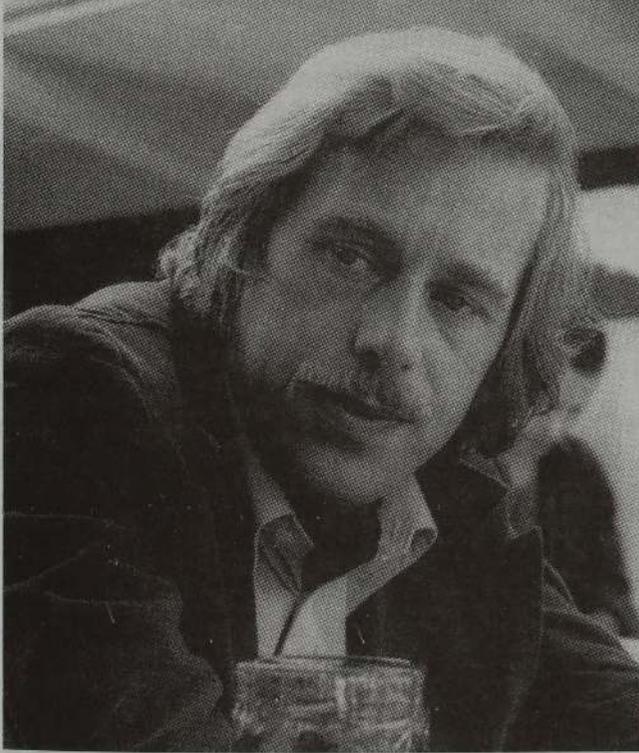
இவ்வுண்மை தனி மனிதர்களுக்குப் பொருந்துவது போலவே மக்கள் கூட்டத்தினருக்கும் பொருந்தும். ஒரு நாட்டின் அல்லது சமூகத்தின் உறுப்பினர்களுக்குப் பாரபட்சமின்றித் தீர்மானம் எடுப்பதற்கோ கண்டனஞ் செய்வதற்கோ தமக்குப் புதிய மதிப்புநிலையைத் தேடவோ சுதந்திரம் இல்லாவிட்டால் அங்கு மாற்றம் நிகழவே மாட்டாது. எனவே இந்நூலின் ஆய்வுக்குரிய காலப்பகுதி முழுவதிலும் விவரிக்கப்பட்ட சிந்தனைகள் யாவும், சுதந்திரமானது தனித்தன்மையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும் என்ற கருத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் அமைதியான வழிமுறையில் சுதந்திரம் பெற முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக மதச்சீர்திருத்தக் காலப்பகுதிக்குச் சற்று முன்னதாக மனிதநேயவாதிகளும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்த உற்பத்தியாளரும் அவ்வாறு தான் சுதந்திரம் பெற்றார்கள். வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம் வன்செயல்களின் முழக்கமாக இருந்துள்ளது; எலிசபெத் யுகத்திலும் விஞ்ஞான புரட்சிக் காலப்பகுதியிலும் அறிவாற்றல் சக்தியின் முழக்கமாகவும் தொழிற் புரட்சி யுகத்தில் பொருளாதார சக்தியின் முழக்கமாகவும், கடுஞ்சீர்திருத்தவாத யுகந் தொடக்கம் நெப்போலியன் யுகம் வரையிலான காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்த அனைத்துப் புரட்சிகளின்போது அரசியல் சக்தியின் முழக்கமாகவும் அது வெளிப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும் சுதந்திரம் என்பது வளைந்து கொடுத்து மாயமாய் மாறக்கூடிய கருத்து என்பதை எமது ஆய்வு புலப்படுத்துகின்றது. சில சந்தர்ப்பங்களிற் சுதந்திரத்தை ஆதரிப்பவர்கள், கொடுங்கோன்மைக்குப் பணிந்து செயற்படுவதும் ஒரு வகை சுதந்திரமாகும் என்ற மாயையிற் சிக்கிக்கொள்ளலாம் அல்லது ஏமாந்துபோகக் கூடும். லூதர், ரூசோ, ஹெகல், மார்க்ஸ் போன்ற வேறுபட்ட தன்மையான மனிதர்கள் அத்தகைய மாய வலையிற் சிக்கிக் கொண்டார்கள். தத்துவநோக்கிற் சிந்திக்கும்போது தங்குதடையற்ற சுதந்திரம் என ஒன்று இல்லை. ஆனால் எத்தகைய எதிர்வாதமும் இல்லாமல் வரைவிலக்கணம் வகுக்கக்கூடிய முடிந்தமுடிவாகக் கருதக்கூடிய சுதந்திரம் ஒன்றுள்ளது என்பதை நாம் அறிந்து கொண்டோம். இதுதான் சிந்தனைச் சுதந்திரமும் பேச்சுச் சுதந்திரமும். இதுவே மாற்றுக் கருத்துக் கொள்ளும் சுதந்திரம் என்று கூறலாம்.

வக்லவ் ஹவெல்

உண்மைக்காகப் போராடியதன் பயன் சிறைவாசம்

செக்நாட்டு நாடகாசிரியர் வக்லவ் ஹவெல் (1936 -), மனித உரிமைகள் அமையம் பட்டயம் 77 என்பதனின் கூட்டு அமைப்பாளரும் 'வொன்ஸ்' (அநீதியாகத் துன்புறுத்தப்பட்டோரைப் பாதுகாப்பதற்கான குழு) எனும் அமைப்பின் உறுப்பினருமாவார். அவர் இந்த இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளுக்காக 1979 இல் சிறைத்தண்டனை பெற்றதுடன் அவரது எழுத்தாக்கங்களும் தடைசெய்யப்பட்டன. மீண்டும் அவர் பெப்ரவரி 1989 இல் நான்கு மாதச் சிறைத்தண்டனை பெற்றார். அவர் செக் நாட்டுத் தியாகி ஜன் பலாச் அவர்களின் நினைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகையில் நிகழ்ந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்குபற்றியதற்காக இத்தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இது நடந்து ஓராண்டுக் காலத்தினுள் அவர் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் ஜனாதிபதியானார். 1983 இல் கிட்டத்தட்ட நான்கு ஆண்டுக்கால சிறைவாசத்தின் பின் விடுதலை பெற்ற ஹவெலுடன் நடத்தப்பட்ட பேட்டியிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் இங்கு தரப்பட்டுள்

வக்லவ் ஹவெல்

ளான. அந்தனி ஸ்பயர் பிரஞ்சுமொழியில் நடத்திய பேட்டி பிரான்ஸில் லா மொன்டே என்ற பத்திரிகையில் வெளியாகியது. 'இன்டெக்ஸ் ஒன் சென்ஸஷிப்' என்னும் நிறுவனத்தினால் இது மொழிமாற்றப்பட்டது.

நான் பல்லாண்டு காலம் மக்களின் எழுச்சியைச் சின்னா பின்ன மாக்க சகல முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்ட சுற்றாடலில் வாழ்ந்தேன். அதன் காரணமாக பிறரைப் பற்றி திட்டமிட்டபடி உளவு சொல்வதற்கும், சுயநல நோக்கோடு செயல்களில்

ஈடுபடுவதற்கும் மக்களைப் பயன்படுத்திய சூழலில் வாழும் நிர்ப்பந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அச்சமும் கபடமும், விதிக்கட்டுப்பாடின்மையும், நீதி நியாயமற்ற கொடுமையும், தரக் குறைவும், திட்டமிட்ட அவமதிப்பும் இங்கு மலிந்து கிடந்தன. இந்தச் சூழலில் அழகிய படம், அன்பார்ந்த வார்த்தை, உள்ளன்புடன் கையைப் பற்றுதல் போன்றவை சிறிதளவாயினும் தோன்றாது, மக்கள் ஆக்கபூர்வமான உணர்வுகள், சிந்தனைகள், ஆன்மார்த்த அனுபவங்கள் ஆகியவற்றையும் இழந்து விட்டனர். சிறைத்தண்டனை யானது ஒரு மனிதன் தனது வாழ்க்கையின் சில ஆண்டுகளைச் சிறைவாசத்தில் கழித்து துன்பமடைய வேண்டும் என்பதை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு வழங்கப்படவில்லை என்பதை மீண்டும் மீண்டும் நான் அறிந்து கொள்ள நேரிட்டது. சிறைத்தண்டனையானது ஒருவன் உயிருள்ள வரை தவறு செய்வான் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதையும், அவனுடைய தனித்துவத்தை அழித்து விடுவதையும், மீண்டும் ஒரு போதும் பூரண குணமடைய இயலாதவாறு அவனது உள்ளத்தைச் சின்னாபின்னப்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு வழங்கப்பட்டது. எனவே சிறைச்சாலை எதிர்கால சர்வாதிகார ஆட்சியின் ஆய்வுக்கூடம் போன்றதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

நான் குறிப்பேடோ எழுதுதாளோ சிறையில் வைத்திருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. குறிப்பெழுதும் அனுமதிக்கூட கிடைக்க வில்லை என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. சட்டபூர்வமாக வீட்டுக்கு அனுப்பிய கடிதங்களின் முதல்வரைவுகளை வைத்திருந்த காரணத்துக்காக ஒருமுறை நான் தண்டிக்கப்பட்டேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும், அதாவது என் மனைவிக்கு உத்தியோகபூர்வ அனுமதியோடு நான் எழுதும் கடிதங்களை மட்டும் தணிக்கை செய்தாலும் அவர்கள் தடைசெய்யவுமில்லை, அவர்களால், தடை செய்ய முடியவுமில்லை. அது என் சட்ட பூர்வமான உரிமை. எல்லைக் கோடுகளின் உள்ளே தெளிவாய் வாசிக்கக்கூடிய கையெழுத்தில் விதிமுறை எழுதுதாளில் நான்கு பக்கங்களைக் கொண்ட கடிதத்தை வாரம் ஒருமுறை எழுதும் உரிமை எனக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. அத்தகைய 165 கடிதங்கள் இதோ இங்கே உள்ளன. இந்தக் கடிதங்களை எழுதுவதில் எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கிடைத்தது. அதன் மூலம் சிறைவாசத்திலும் சிறிது பயனுண்டென அறிவு விளக்கம் பெற்றேன். இக்கடிதங்களை, உங்களுக்குப் போதிய அளவில் விவரித்துக் கூறமுடியாத சிரமங்கள் பல மலிந்த சூழலிலிருந்துதான் எழுதினேன். அவற்றில் மனிதனின் இனங்காணுந் தனிப்பண்பும் அவனுடைய பொறுப்புகளும் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள், மனக் காட்சியின் எல்லைகள் போன்ற பரந்த தொனிப்பொருள்களையும் விடயத் தலைப்புகளையும் பற்றி விரிவாகக் கூற முயற்சி செய்துள்ளேன்.

நான் சிறையிலிருந்த சூழ்நிலை காரணமாக இவற்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு அடிக்கடி உந்தப்பட்டேன். இந்த முயற்சியைக் கூட அவர்கள் சிறிது காலம் தடை செய்தார்கள். எனது கடிதங்களில் முழுக்க முழுக்க 'குடும்ப விடயங்கள்' மட்டுமே அடங்கியிருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்தமையால் அவற்றுள் பலவற்றுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் கடைசியில் அவர்கள் கடிதம் எழுதும் எனது உரிமையை ஏதோ ஒரு விதமாக ஏற்க நேரிட்டது.

நான் ஓர் எழுத்தாளன். நான் எதை எழுத வேண்டுமெனக் கருதுகிறேனோ அதை எழுதுவேனே தவிர மற்றவர்கள் எதையோ எழுத வேண்டுமென விரும்புவதற்காக அதை எழுதமாட்டேன். எழுதுவது தவிர வேறு ஏதாவதொரு வழியில் நான் மாட்டிக்கொள்ள நேரிட்டால் அதன் காரணம் ஒரு குடிமகனுக்குரிய இயல்பான மனித கடமையானது, எழுத்தாளன் என்ற முறையில் எனது கடமையுமாகும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டுதான் நான் செயற்பட்டேன் என்பதேயாகும். அதாவது பொது வாழ்வில் ஈடுபட்ட ஒரு பிரமுகர் என்ற வகையில் அது என்னைச் சார்ந்த கடமைதான். ஒரு பிரமுகர் பொது மக்கள் மத்தியில் பிரபலமடைந்தவர் என்பதால் அவ்வாறு பிரபலமடையாதவர்களை விட வெளிப்படையாகத் தனது கருத்துக்களைக் கூறவேண்டியது அவரது கடமையாக இருக்கிறது. அவர் மற்றவர்களைவிட புத்திசாலி என்பதனாலோ முக்கியமானவர் என்பதனாலோ அவ்வாறு கூறாது தனது நிலையும் பொறுப்புகளும் வித்தியாசமானதாக இருப்பதாலேயே தான் விரும்பினாலுஞ்சரி விரும்பாவிட்டாலுஞ்சரி - அவ்வாறு கூறுகிறார். பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி எனக்குச் சொந்த எண்ணங்கள் இருக்கின்ற போதிலும் நான் எந்த கொள்கையையோ, கோட்பாட்டையோ, அரசியற் கட்சியையோ குழுவையோ ஆதரிப்பவனல்ல. நான் எவர் ஒருவருக்காகவும் பணிபுரியவில்லை. எந்த வல்லரசுக்காகவும் பாடுபடவில்லை. நான் ஏதாவது ஒன்றுக்காகச் சேவை செய்கின்றேன் என்றால் அது என் மனசாட்சிக்காகத்தான் என்பேன். நான் ஒரு பொதுவுடைமை வாதியல்ல; அதற்கு எதிரியுமல்ல. எனது அரசாங்கத்தை நான் கண்டிக்கிறேன் என்றால் அது ஒரு பொதுவுடைமை அரசாங்கம் என்பதற்காக அல்ல, அதன் கேடுதரும் செயல்களுக்காகவே. நான் எந்தவொரு தாபனத்தினதும் ஆதரவாளனும் அல்ல. அத்துடன் எந்தவொரு தாபனத்திற்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்வதையே எனது வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டவனும் அல்ல. பொய்மைக்கு எதிராக மெய்மைக்காகவும் முட்டாள்தனத்திற்கு எதிராகப் புரிந்துணர்வுக்காகவும் அநீதிக்கு எதிராக நீதிக்காகவும் பாடுபடுபவனாக மட்டுமே நான் இருக்கிறேன்.

வேய் ஜிங்ஷாங்

மதிப்பீடும் கலந்துரையாடலும் முக்கியமானவை

வேய் ஜிங்ஷாங் என்பவர் ஆராய்ந்தறிதல் (எக்ஸ்புலோரேஷன்) எனும் சீன சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியரானபோது பேஜிங் மிருகக் காட்சியகத்தில் மின்னியலாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். வெகுவிரைவில் அவர் பொது மக்களிடையே மிக்க பிரசித்திபெற்றது 1978 ஆம் ஆண்டினிறுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “சனநாயக இயக்க” முன்னணியிலிருந்து பிரசாரஞ் செய்தவர்களில் ஒருவரான பின்தான்.

“சனநாயகம் : ஐந்தாவது நவீனமயமாக்கம்” என்ற தலைப்பைக் கொண்ட மாபெரும் சுவரொட்டி அவருக்கு அனைத்துலக புகழைச் சேர்த்தது. நீடித்த பயனைப் பயக்கும் பொருளாதார மாற்றங்களைப் புகுத்துவதற்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த, அரசியல் கொள்கைத்திட்டமான “நான்கு நவீனமயமாக்கங்கள்” ஐந்தாவது நவீனமயமாக்கமான அரசியல் மாற்றம் இன்றி தோல்வியைத் தழுவுவது முன்கூட்டியே நிர்ணயமாயிற்று என்று அவர் அச்சுவரொட்டியில் எடுத்துக்காட்டியிருந்தார்.

1979 மார்ச் மாதம் அவர் எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்காகக் கைதுசெய்யப்பட்டார். பின்னர் அதே ஆண்டில் அவருக்குப் 15 வருட காலம் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. சிறைவாசத்தின் பெரும்பகுதியை இவர் தனிமையாக அடைத்து வைக்கப்பட்டுக் கழித்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. இவருடைய உடல்நலம் சட்டுச்சட் டெனச் சீர்கெட்டது. எனவே ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மருத்துவ சிகிச்சை பெறப்போவதற்காக இவர் சீன அரசாங்கத்தினால் 1997 இல் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இப்போது இவர் நாடு கடத்தப்பட்ட வராகவே அங்கு வாழ்கின்றார்.

வழக்கு விசாரணையின்போது வேய் ஜிங்ஷாங் தன் சார்பில் பிரதிவாதஞ் செய்து அதியுயர் சொற்பொழிவொன்றை வீராவேசத்துடன் ஆற்றினார். இச்சொற்பொழிவின் கள்ளப் பிரதியொன்று ஏப்ரில் ஐந்தாவது மன்றம் என்ற சீன சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டது. இச்சஞ்சிகை உத்தியோகபூர்வ கருத்துகளுக்கு எதிர்மாறானது. அவருடைய சொற்பொழிவிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பின்வரும் பகுதிகள் “புரட்சிகரமான,” “எதிர்ப் புரட்சிகரமான” போன்ற பதங்களின் கருத்துக்கள் எவ்வாறு உண்மையினின்றும் வேறுபடுத்திக் கூறப்படுகின்றன என்பதையும், நாட்டை நவீனமயமாக்குவதற்கு

வெளிப்படையான அரசியல் விவாதம் ஏன் அவசியம் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எந்த அரசியல் கொள்கையும் மாற்ற மடையாது இருக்கும் என்பதை ஏற்க அவர் முழுமுச்சுடன் மறுக்கிறார். தனது சொந்தக் கோட்பாடுகளைத் திறனாய்வு செய்யுமாறு அவர் பகிரங்கமாக அழைப்பு விடுக்கின்றார். அரசாங்கம் பற்றி கட்டுப்பாடெதுவுமின்றி வெளியிடப்படும் மக்களைக் கவர்ந்த விமர்சனங்கள் தான், விவேகத்துடன் மேற்கொள்ளப்படும் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அமையுமென்று அவர் எச்சரிக்கின்றார்.

நான் எதிர்புரட்சிப் பிரசாரத்திலும் கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபட்டதாகக் கூறுகின்ற குற்றச்சாட்டு என்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் “சனநாயகம் : ஐந்தாவது நவீனமயமாக்கம்” முதலிய என் கட்டுரைகள் பிற்போக்குவாத எழுத்தாக்கங்கள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே எங்கள் வெளியீடான ஆராய்ந்தறிதல் சஞ்சிகையும் பிற்போக்கானதென குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே இத்தகைய பலவிதமான கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளமையால் “பிற்போக்கான,” “எதிர்ப்புரட்சிகரமான,” “புரட்சிகரமான” எனும் பதங்கள் குறிப்பிடும் கருத்துக்களை நாம் ஐயந்திரிபுற அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

“நால்வர் கும்பல்” ஆட்சிக்காலத்தில் கலாசார தன்முனைப்பாட்சி நிலவியது. அத்துடன் மக்களை அறியாமை இருளில் அடைத்து வைத்திருப்பதற்காக அக்கும்பல் சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிரான அறிவொளிப்பகைமைக் கொள்கையையும் பின்பற்றியது. இவற்றின் விளைபயனாக தற்கால அதிகாரபீடத் தலைமையின் ஆணைக்கு முழுமையாக இணங்கிச் செயற்படுவது “புரட்சிகரமான” செயல் என்றும் அத்தலைமையின் ஆணைக்கு எதிராகச் செயற்படுவது “எதிர்ப்புரட்சிகரமான” செயல் என்றும் கருதும் எண்ணப்போக்கு இப்போதுகூட மக்கள் சிலரிடம் காணப்படுகிறது. “புரட்சி”யின் எண்ணக்கரு இவ்வாறு தரக்குறைவாக இழிவுபடுத்தப்படுவதை என்னால் ஏற்கமுடியாது. “புரட்சிகரமான” என்ற பதம், ஒருவர் வரலாற்று வளர்ச்சியின் நீரோட்டத்துடன் செல்லும் போது அதன் முன்னேற்றத்திற்கு எதிராகவுள்ள புராதனமான, பழமைபேணும் நோக்கங்கள் கொண்ட தடைகள் அனைத்தையும் அகற்றிவிட மேற்கொள்ளப்படும் செயல் நெறியைக் குறிக்கின்றது. எனவே புரட்சி என்பது புதிய சக்திகள் பழைய சக்திகளுக்கு எதிராக நடாத்தும் போராட்டமாகும். தற்காலத்தில் அதிகாரபீடத்தில் அமர்ந்துள்ளவர்களது மனவுறுதிக்கும் பேராசைக்கும் ஓயாத புரட்சி என்ற பெயரைச் சூட்டுவது சிந்தனை வேறுபாட்டு உரிமையை முடக்குவதற்குச் சமமாகும். இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக “நால்வர் கும்பல்”, புரட்சிகரமானது என்று கூறிக்கொண்டு கற்பனையிற்கூட அவ்விதம்

கருதமுடியாதனவற்றை அடக்கியொடுக்கி மக்களைக் குன்றக்கூன நசுக்கியடக்கியமை, புரட்சி என்னும் எண்ணக்கருவை இழிவுபடுத்து வதில் அவர்கள் எவ்வாறு வெற்றி பெற்றார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டும்.

இனி “எதிர்ப்புரட்சிகரமான” எனும் பதத்தையும் அதன் ஆராய் வெல்லையின் தகைமையையும் பொருத்தப்பாட்டையும் கவனிப்போம். இந்தச் சொல்லானது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினை தொடர்பாகப் பிரயோகிக்கப்படும் அரசியல் எண்ணக்கருவின் பரிசீலனைக்குரிய வரலாற்றை ஒட்டியது போன்ற அணுகுமுறையைக் குறிப்பிடுகின்றது எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறலாம். அரசியல் எனும் துறையிலே மாற்ற முடியாத எண்ணக்கரு என ஒன்றுமே இல்லை. வெவ்வேறு வரலாற்றுக் காலகட்டத்திலே வேறுபட்ட புரட்சிகரமான போக்குகள் அல்லது சிந்தனை ஒட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே தான் எதிர்ப்புரட்சிகரமான கருத்துக்களிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அது பிரயோகிக்கப்படும் நிகழ்வுகளிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இச்சொல் குறிப்பிடும் ஓர் எண்ணக்கரு அல்லது சிந்தனை (குறிப்பிட்டவொரு காலத்திற்கு மட்டுமே செல்லுபடியானது) பொதுநியதியாக அல்லது நியமமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால் அதன் விளைவு தவறான மனிதர்களுக்கு அடையாளச் சீட்டுகளை விதிக்கட்டுப்பாடின்றிப் பொருத்தும் செயலாக மட்டும் ஆகிவிடும். பொது மக்கள் எதனையும் புரிந்துணரக் கூடிய எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதால் புரட்சிக் காலங்களிற்கூட “எதிர்ப்புரட்சிகரமான” என்ற இந்த ஒரு சொல்லுக்கு ஒன்றிற்கொன்று முரண்பாடான பல்வேறு விளக்கங்கள் தரப்படு கின்றன. எனவே குற்றவியல் செயல்களுக்காகக் குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களின் குற்றத் தன்மையை மதிப்பிடுவதற்காக இப்பதத்தினை மாற்றமடையாத ஓர் அரசியல் எண்ணக்கருவாகப் பயன்படுத்துவது மென்காற்றில் மிதந்து வரும் கதிர்ப்பூக்கொத்தை, உயரத்தை அளவிடுவதற்கான ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துவது போலாகும். கடந்த முப்பது ஆண்டுக் காலத்தில் இந்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள அளவற்ற அநீதிகளுக்கும் தவறுகளுக்கும் வழக்குகளில் பிழையான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டமைக்கும் இதுவே காரணமாகும்.

சீன சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியின் இக்கட்டத்தில் அந்நாட்டு மக்கள் பின்வரும் பிரச்சினைக்கு முகங்கொடுப்பவர்களாக இருக்கின்றார்கள். சமூக முறைமையின் சீர்திருத்தத்துடன் சர்வாதிகார போக்குடைய பாசிச தனியாட்சியின் தோற்றுவாய்கள் ஒழிக்கப்படுவதும், சனநாயக ஆட்சிமுறை முற்றுமுழுதாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதும், மக்களது சனநாயக உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்கப்படுவதும் ஏக காலத்தில் நிகழாவிடில் சீன சமுதாயம் முன்னேற்றமடைய முடியாமல் போய்விடுவதுடன் சோஷலிச நவீனமயமாக்கல் எய்தமுடியாத குறிக் கோளாகவும் ஆகிவிடும்.

“சனநாயகம்: ஐந்தாவது நவீனமயமாக்கம்” முதலான எனது கட்டுரைகளிலே சனநாயகம் இன்றி நான்கு நவீனமயமாக்கங்கள் இயங்கமாட்டா என்பதுடன் ஐந்தாவது நவீனமயமாக்கம் அல்லது சனநாயகம் இன்றி நவீனமயமாக்கம் பற்றிய பேச்சு வெறும் பொய்யாகவே இருக்கும் என்பது எனது மையமான வாதமாகும். இத்தகைய வாதம் எங்ஙனம் எதிர்ப்புரட்சிகரமானதாகும்? நிச்சயமாக, சனநாயகத்தை எதிர்ப்பவர்கள் அல்லவா எதிர்ப்புரட்சிவாதி என்ற பிரிவுக்குள் உள்ளடக்கப்படவேண்டும். இருந்த போதிலும் எனது வாதத்திற்கான ஆதாரங்களும் அது பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையும் முற்றுமுழுதும் சரியாக இருக்கும் என்று நான் உரிமை கோரவில்லை என்பது இயற்கையானதே. அவைகூட எதிர்கால வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளால் இறுதியாக பரிட்சித்துப் பார்க்கப்படும்வரை காத்திருக்கவேண்டும். மேலும் அவை எல்லாக் கோணங்களிலிருந்தும் சகல விதமான விமர்சனங்களுக்கும் உட்படவேண்டும். அப்போதுதான் அவை மேலும் உண்மைக்கொத்தவையாக அமையமுடியும்.

இவ்வுலகத்திலே எதுவுமே என்றும் மாற்றமடையாமல் நிலைத்து நிற்கும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அத்துடன் எந்தவொரு கொள்கையும் முற்றுமுழுதாக சரியானது என்றும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எல்லாக் கருத்தியல்பான கொள்கைகளும் ஒன்றுடனொன்று சார்பு நிலையிலிருக்கின்றன. ஏனெனில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கிணங்க அதனுள்ளே சார்பு நிலையில் மெய்ம்மைக் கூறுகளும், மறுதலையாக சார்பு நிலையில் முட்டாள்தனமான கூறுகளும் இருப்பதே காரணமாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திலே குறிப்பிட்ட ஒரு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையில், ஒரு கொள்கையானது சார்பளவில் உண்மைக்கு ஒத்ததாக இருக்கக்கூடும். எனினும் குறிப்பிட்ட மற்றொரு காலத்தில் குறிப்பிட்ட மற்றொரு சூழ்நிலையில் அது சார்பு நிலையில் சிறிதும் பொருத்தமற்றதாகவும் இருக்கமுடியும். சில தகவல்களின் அடிப்படையில் அது சரியான கொள்கையாகவும் வேறு விதமான தகவல்களின் அடிப்படையில் அது பொருத்தமற்றதாகவும் தோன்றலாம்.

குற்றச்சாட்டுப்பத்திரத்திலே பட்டியல்படுத்தப்பட்டுள்ள குற்றச் செயல்களில் சூழமைவுக்குப் பொருத்தமற்றவாறு வழக்குத் தொடருநர் எனது ஆக்கங்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். அவ்வாறு அவர் மேற்கோள் காட்டியுள்ள ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக மறுக்கவேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. ஆனால் இரண்டு விடயங்களை மட்டுமே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, தலைவர்கள் கடவுளர் அல்லர் என்பதனால், தமது தலைவர்களை விமர்சனம் செய்யும் உரிமையை அரசியல் அமைப்புச்சட்டம் மக்களுக்கு வழங்கி

யுள்ளது. பொதுமக்கள் நாட்டின் தலைவர்களை விமர்சனஞ் செய்வதோடு அவர்களைக் கண்காணிக்கவும் வேண்டும். இவை மூலமாக மட்டுமே அந்தத் தலைவர்கள் செய்யும் தவறுகளைக் குறைக்க முடியும். இவை மூலமாகவே தமது பிரபுக்களும் ஆட்சியாளர்களும் தம்மை அடக்கியொடுக்கி மேலாதிக்கஞ் செய்யும் துர்ப்பாக்கியத்தை மக்கள் தவிர்க்கமுடியும். அவ்வாறு நிகழ்ந்தால் மட்டுமே மக்கள் சுதந்திரமாக உயிர்வாழமுடியும். இரண்டாவதாக நமது நாட்டின் சோஷலிச அமைப்பைச் சீர்திருத்த விரும்பினால் அதனை முழு மக்கள் தொகையையும் தளமாகக்கொண்டு நாம் செயலாற்ற வேண்டும். அவ்வண்ணம் செயலாற்றும்போது விமர்சனம், கலந்துரையாடல் என்னும் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி தற்போதுள்ள அமைப்பிற் காணப்படும் குறைபாடுகளை இனம் காணவேண்டும். அல்லாவிட்டால் சீர்திருத்த முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியாது.

பிராம் பிஸ்ஷர் (1908 - 1975)

சட்டங்கள் அறநெறிக்கு விரோதமானவையாகும்போது

பிராம் பிஸ்ஷர் என்பவர் இனவொதுக்கலுக்கு எதிராக தென்னாபிரிக்காவிலே செயற்பட்ட, பிரசித்தி பெற்ற வெள்ளையரினக் கர்மவீரன்; தென்னாபிரிக்காவில் உயர்நிலையில் இருந்த போயர் அரசியல் அறிஞர் ஒருவரின் மகன்; ஓக்ஸ்ஃபோர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் ரோட்ஸ் புலமைப் பரிசில் பெற்றுக் கல்வி கற்று முன்னணிச் சட்ட நிபுணராக விளங்கினார். தென்னாபிரிக்காவில் நெல்சன் மன்டெலாவுக்கும் ஏனையோருக்கும் எதிராகத் தொடுக்கப்பட்ட புகழ் பெற்ற ரிவோனிய வழக்கு உட்பட பல முக்கியமான வழக்குகளில் பிரதான எதிர்த்தரப்பு வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றியிருந்தார். அதே நேரம் இவர் தடை செய்யப்பட்டிருந்த தென்னாபிரிக்க பொதுவுடைமைக் கட்சியின் உறுப்பினரானார். அதற்காக இவர் 1964 இல் கைது செய்யப்பட்டார்.

பிராம் பிஸ்ஷர் பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்ட பின் அவர் தனது அரசியல் பணியைத் தொடர்வதற்காகத் தலைமறைவானார். நவம்பர் 1965 இல் மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டார். ஆயுள் தண்டனையைப் பெற்ற இவர் ஒன்பது ஆண்டுகளைச் சிறையில் கழித்து சொல்லொணாத் துயரத்தை அனுபவித்தார். சிறையிலிருந்தபோது அவரது தொடை எலும்பொன்று முறிந்தது ; பல தினங்களுக்குப் பின்னர் தான் முறிவு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பின்னர் அவருக்குப் புற்றுநோய் ஏற்பட்டது. இறுதியிலே எந்த நேரத்திலும் அவருக்கு மரணம் நேரிடக்கூடும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் அவர் தனது வீட்டிலே தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டார்.

1966 இல் தனக்கு எதிரான வழக்கில் பிராம் பிஸ்ஷர் கைதிக் கூண்டிலிருந்து ஆற்றிய சொற்பொழிவிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் இறுதியிலே

ரிவோனியா வழக்கிற்குப் பிறகு ஜொயெல் ஜொஃபி (எதிர்வாத அணி சட்ட அறிஞர்) ஹிமி பேர்நாட்(பிராம்மின் நண்பனான சட்ட அறிஞர்) பிராம் பிஸ்ஷர் ஆகியோர் கைதிகளுடன் கலந்தாலோசிப்பதற்காக ரொப்பன் தீவுக்குச் செல்வது, ஜூன் 22, 1964

தென்னாபிரிக்காவின் வரலாறு, இனவொதுக்கலுக்கு எதிரான எதிர்ப்பு, அண்மைக்காலத்திலே சமாதானத்திற்காகவும் ஒருமைப்பாட்டுக்காகவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி ஆகியன பற்றிய பின்னணி வரலாற்றுக் குறிப்பொன்றும் தரப்பட்டுள்ளது.

கனம் பிரபுவே, எனது அரசியல் கொள்கைகளுக்காகவும் அவற்றிற்கு கமைய செயற்பட்டமைக்காகவும் நான் விசாரணைக்குட்படுத்தப் பட்டிருக்கிறேன். கனம் பிரபுவே, எனக்கு எதிரான பதினைந்து குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் என்ன நாமகரணம் சூட்டப்பட்டிருப்பினும் அவை யாவும் நான் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் உறுப்பினனாக இருந்தமையினாலும் அக்கட்சியின் உறுப்பினனாகப் பற்பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டமையினாலும் எனக்கெதிராகக் கொண்டுவரப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளாகும். தென்னாபிரிக்காவில் நிலவிய பயங்கரமான சூழ்நிலைகளில் அவ்வாறு செயற்படுவது எனது கடமையாகும் என நம்பியதால்தான் நான் அந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டேன்.

கனம் பிரபுவே, ஒருவன் தனது அரசியல் கொள்கைகளுக்காகவும் அவை தொடர்பான செயல்களுக்காகவும் நீதிமன்றத்திலே குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு விசாரணை செய்யப்படும்போது, அவன் பின்பற்றக்கூடிய வழிமுறைகள் இரண்டு உள்ளன. அவன், தான் அத்துமீறிய செயல்களைப் புரிந்தவன் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு தன் மீது கருணை காட்டுமாறு வாதாடலாம், அல்லது தனது நம்பிக்கைகள் நியாயமானவை என நிலைநாட்டி தான் அவ்வாறு செயற்பட்டமைக்கான காரணங்களை எடுத்துக் கூறலாம். இன்று, எனக்கு மன்னிப்பு வழங்குமாறு நான் மன்றாடினேனால் எனது கொள்கைக்குத் துரோகஞ் செய்தவனாவேன். அவ்வழி நான் வரிந்து கொள்ளும் வழி அல்ல. நான் சரியானதையே செய்திருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே கனம் பிரபுவே, எனது உள்நோக்கங்கள் எவை என்றும், நான் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கைகளை ஏன் கடைப்பிடிக்கிறேன் என்றும், அக்கொள்கைகளுக்கமைய செயற்படுவதற்கு என்னைக் கட்டாயப்படுத்திய காரணங்கள் எவை என்றும் நான் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தவேண்டும்.

மேலும் கனம் பிரபுவே, எனக்கெதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாவற்றிற்கும் நான் குற்றவாளி அல்ல என வாதாடியிருப்பதற்கு நான் கொண்டிருக்கும் கொள்கையும் ஒரு காரணமாகும். முக்கியமான குற்றச்சாட்டுகள் பலவற்றை நான் மறுப்பினும் அரசு தொடுத்துள்ள இவ்வழக்கில் வாதிக்கப்படாத விடயங்கள் பல உண்டு என்பதை இந்நீதிமன்றம் அறியும். இருந்த போதிலும் இயன்ற அளவு தெளிவாக எனது உள்நோக்கங்களையும் செயல்களையும்

நான் விளங்கப்படுத்துவதாயின் எனக்கெதிராக முக்கிய சான்றளித்த சாட்சிகளையும் குறுக்கு விசாரணையின் போது சான்றளித்த சாட்சிகளையும் தன் முன் நிறுத்துவதற்கு இந்நீதிமன்றம் உரித்துடையதாயிருந்தது. கனம் பிரபுவே, இந்த சாட்சிகளுள் பலர் பற்றுறுதியுள்ள உயரிய நபர்கள் என நம்புகிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கு எதிராக அரசு கையாண்ட முறைகள் அவர்களைத் தங்களது இயக்கத்திற்கும், நாட்டிற்கும் எதிரான துரோகிகளாக மாற்றிவிட்டன. ஆகவே கனம் பிரபுவே, முக்கியமான விடயங்கள் தொடர்பில் அவர்களது சாட்சியம் நம்பத்தகாததாக இருக்கக்கூடும்.

கனம் பிரபுவே, எனது வாதத்துக்கும் அவ்வாதம் குறித்து நான் உறுதியாக இருப்பதற்கும் மற்றுமொரு இறுக்கமான காரணமும் உண்டு. கனம் பிரபுவே, சமுதாயத்தினது பாதுகாப்புக்காக சட்டங்களை மதித்து, அவற்றிற்கிணங்க செயற்படவேண்டும் என்ற பொது விதியை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சட்டங்கள் அறநெறிக்கு விரோதமானவையாக இருக்க, குடிமகன் அதனைப் பொருட்படுத்தாது அமைதியாகவும் அலட்சியமாகவும் இருந்து, திட்டமிடப்பட்ட கொடுங்கோலாட்சி முறையில் பங்குபற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்போது, இவற்றிற்கும் மேலான ஒரு கடமை உருவாகின்றது என நம்புகிறேன். இது இத்தகைய சட்டங்களை ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளலாகாது என்பதைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது.

கனம் பிரபுவே, எனக்கெதிராக வழக்கு தொடர்வதற்கு வழிவகுத்துள்ள இந்த சட்டமானது எந்தவகையிலும் மக்களை பிரதிநிதித்துவஞ்செய்யாத ஓர் அமைப்பினால் நிறைவேற்றப்பட்டதாகும். இவ்வமைப்பிலே இந்நாட்டின் முக்கால்வாசி மக்களின் பிரதிநிதிகளின் குரல் ஒலிப்பதே இல்லை. இந்தச் சட்டமும் ஏனைய சட்டங்களும் பொதுவுடைமைக் கொள்கை பரவுவதைத் தடுப்பதற்காக நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆனால், கனம் பிரபுவே, இவை அரசாங்கத்தினை எதிர்க்கும் பெரும்பாலான எமது மக்களின் குரல்வளையை நெரித்து ஒடுக்குவதற்கே இயற்றப்பட்டன. இந்த அரசாங்கமானது நிறத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பறிக்கும் நோக்கத்துடன் அச்சட்டங்களை நிறைவேற்றியது. மக்களுக்கு ஆதாரமான அவ்வுரிமைகள் பின்வருமாறு : சுதந்திரமாகவும் இன்பமாகவும் இருப்பதற்கான உரிமை, தாம் விரும்பும் எந்தவோர் இடத்திலும் தமது குடும்பங்களுடன் வாழ்வதற்கான உரிமை, தமது வாழ்வு ஊதியத்திற்காகத் தமது ஆற்றல்களை இயன்ற அளவு பயன்படுத்தி உழைப்பதற்கான உரிமை, நாகரிகமான முறையில் தமது பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்கும் கற்பிப்பதற்குமான உரிமை, நாட்டின் நிர்வாகத்தில் பங்குபற்றுவதற்கான உரிமை, தாம் உற்பத்தி செய்யும் செல்வத்தில் நியாயமான பங்கினைப் பெறுவதற்கான உரிமை, சுருங்கக் கூறின், கனம் பிரபுவே, மனிதப் பிறவிகளாக வாழ்வதற்கான உரிமை.

கனம் பிரபுவே, குற்றவாளி என்னும் வாதம் சம்பந்தமாக வழங்கப் படும் அங்கீகாரத்தைக் கூட இச்சட்டங்களுக்கு வழங்குவதற்கு என் மனச்சாட்சி இடமளிப்பதில்லை. இந்த நீதிமன்றமானது நான் குற்ற வாளி எனத் தீர்ப்பு வழங்கும் எனினும், நான் குற்றவாளியென ஏற்றுக் கொண்டு வாதாட முடியாது. ஆயினும் வருங்காலச் சந்ததியினர் நான் சரியாகவே செயற்பட்டேன் என்று சொல்லுவார்கள் என நம்புகிறேன்.

பின்னர், மூன்று தற்கொலைகள் உட்பட, தனியாகச் சிறைவாசஞ் சென்றவர்கள் செய்த தியாகங்கள் பற்றி பிஸ்ஷர் கூறுகின்றார். அவர் பின்வருமாறு தொடர்கிறார்:

கனம் பிரபுவே, இவை, அனைவரும் அறிந்திருக்க வேண்டிய உண்மைகள். இவ்வுண்மைகள் நம்நாட்டிற்கு மானக்கேட்டை ஏற்படுத்தி துகின்றன. மிகச் சில வெள்ளையர்கள் அவற்றை அங்கீகரிக்கின்றனர். பெரும்பாலானோர் 90 நாள் சட்டவிதி¹ நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டதை வழமையான செயலாக ஏற்றுக் கொண்டதைப் போலவே, 180 நாள் சட்டவிதி நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதையும் வழமையான செயலாக ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் கனம் பிரபுவே, உண்மைகள் மாறவில்லை. அவற்றின் விளைவாக நீதி நிருவாகம் உருவேறுபட்டு தவறான வழியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தச் சூழ்நிலையில் அது தன் இயல்பை மாற்றி நேர்மையை இழந்து விடுகிறது. தண்டமுறைக் கேள்விகள் கேட்கப்படும் விசாரணை முறையாகி விடுகிறது. சுதந்திரம் முற்று முழுதாகவே அழிந்து விடுவதற்கு வழிவகுத்து கங்குகரையின்றி இனவெறுப்புணர்ச்சியை வளர்க்கின்றது.

மாற்றம் நிச்சயமாக வருமென்று பிஸ்ஷர் நம்பினார். இந்த மாற்றமானது இரத்தஞ் சிந்தாமல் அமைதியான முறையில் நிகழுமா என்ற ஒரேயொரு பிரச்சினைதான் அவர் மனதை உறுத்தியது. நாட்டில் எக்கணமும் வன்முறை ஏற்படக்கூடும். அந்த அபாயத்தினை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்பது பற்றிச் சிந்தித்தவுடன் அவர் மிக்க உணர்ச்சி வசமானார். தென்னாபிரிக்கா உள்நாட்டுப் போரை நோக்கி நடை போட்டுக்கொண்டிருந்தது. முடிவு என்னவானாலும் அதன் விளைவு "அச்சமுட்டுவதாகவும் நீடிக்கக் கூடியதாகவும்" இருக்கும். அவர் சொன்னார் :

1 1962 இல் பொலிஸாரின் தீர்மானத்திற்கமைய ஒருவரை வழக்கு விசாரணையின்றி 12 தினங்கள் தடுப்புக் காவலில் வைத்திருப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இடமளித்தது. அடுத்த ஆண்டிலே அது 90 தினங்களாகவும் பின்னர் ஆறு மாதங்களாகவும் மாற்றப்பட்டது.

இதற்கு மாற்றுத் தீர்வு ஒன்று கட்டாயம் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது வெள்ளிடைமலை. உண்மையிலே உள்நாட்டுப் போர் இதற்கோர் தீர்வல்ல.

பிராம் பிஸ்ஷர் தான் பிணையின் நிபந்தனைகளை மீறிப் பின் தலைமறைவாக வாழ்ந்தமைக்கான காரணத்தை விளங்கப் படுத்தினார். தான் விரும்பியிருந்தால் இங்கிலாந்தில் எவ்விதமான தடையுமின்றி வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பதை அவர் எடுத்துக்கூறினார். இங்கிலாந்திலே உயர்கோ மறைமன்ற வழக்கொன்றில் ஏற்படுவதற்கு அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் தான் ஒரு ஆஃபிரிக்கானன் என்பதாலே இனவொதுக்கல் கொள்கை காரணமாக ஏற்பட்ட தீமைகளுக்கும் அவமானங்களுக்கும் எதிராக உரத்துக் குரல் எழுப்பவேண்டிய தனிப்பட்ட பொறுப்பு தனக்கு உண்டு என அவர் நம்பினார். அதனாலே அவர் தென்னாபிரிக்காவுக்குத் திரும்பி வந்தார்.

கனம் பிரபுவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் ஓர் ஆஃபிரிக்கானனாவது தீவிரமாகவும் தன்னம்பிக்கையுடனும் எதிர்ப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மேலும் ஒரு கடமை என்மீது சுமத்தப்பட்டிருந்தது என்பது உறுதியாயிற்று. கனம் பிரபுவே, இனவொதுக்கல் காரணமாக சொத்து சுகம் எல்லாவற்றையும் இழந்தவர்களுடன் பற்றுறுதி வைத்த தற்காக நான் நீதிமன்றத்துக்களித்த வாக்குறுதியை மீறலானேன்; எனது குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்தேன்; வேறு ஒரு நபரைப் போல நடித்தேன்; தப்பி ஓடுகின்ற ஒருவனைப் போல வாழ்ந்தேன். எனவே ஒரு பார்வையாளனாயிராமல் செயலில் ஈடுபடுவதற்குக் காரணமாக இருந்த அரசியல் கைதிகளுக்கும், நாடு கடத்தப்பட்டவர்களுக்கும் பேச்சுரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களுக்கும், வீட்டில் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டவர்களுக்கும் நான் கடமைப்பட்டிருந்தேன்.

அவருடைய சொற்பொழிவின் இறுதிப் பகுதியானது தனி மனிதனின் துணிச்சலுக்கும் வெளிப்படையாக நம்பிக்கையற்றது போன்ற ஒரு சூழ்நிலையில் நம்பிக்கையுடனும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திய வாக்குத் திறமைக்கும் சிறந்த ஓர் உதாரணமாகும். பல ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் பிராம் பிஸ்ஷரின் நம்பிக்கை நியாயமானது என்பதை நிரூபித்தன. ஆனால் நிகழப் போவதைப் பற்றி தீர்க்கதரிசனத்துடன் தான் கூறியவை சரியாக இருந்தனவென்பதை அறிவதற்கிடையில் அவர் உயிர் நீத்தமை கவலையைத் தருகிறது. அவர் பின்வருமாறு கூறினார் :

கனம் பிரபுவே, இந்த நாட்டில் வாழும் இனங்களிடையே நெருங்கிய தொடர்பையும் புரிந்துணர்வையும் நிலைநாட்டுவதைக் குறிக்கோளாகக்

கொண்ட எனது நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிற்கும் எதிராக என்மீது குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் என்றாவது ஒரு நாள் வெள்ளையரின் தலைவர்களும் வெள்ளையர் அல்லாதோரின் உண்மையான தலைவர்களும் எம்மக்கள் எல்லோரினதும் எதிர் காலத்தை ஆயுத பலத்தினாலன்றி பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்மானிப் பதற்கு நட்புப் பாலமொன்றை அமைக்க உதவுமாயின் இந்நீதிமன்றம் வழங்கும் எந்தத் தண்டனையையும் நான் மனவுறுதியுடன் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். கனம் பிரபுவே, கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அந்தக் கொடூரமான இனவொதுக்கல் முறைமையில், நான் சாத்வீகமாக ஏற்றுக் கொள்ளுவதன் மூலம் கூட பங்குபற்ற வில்லை என்ற உண்மை எனது மனவுறுதிக்கு வலுவூட்டுகின்றது. இந்நாட்டில் நாங்கள் வகித்துள்ள இனவொதுக்கல் முறையைக் குறிக்குஞ் சொல் நாகரிக உலகிலே வழக்கிலுள்ள ஒரு சொல்லாக மாறியுள்ளது.

கனம் பிரபுவே, 1881 பெப்ரவரியில் ஆ.பிரிக்கான தலைவர்களில் உயரிய ஒருவர் சனாதிபதிக்கும் .பிரீ ஸ்டேட் (Free State) மக்கள் சபைக்கும் ஆற்றிய உரையில் நிகழ்ப்போவதைப் பற்றித் தீர்க்க தரிசனத்துடன் கூறினார்.

அவர் கூறிய சொற்கள், இந்நீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் இருக்கின்ற சதுக்கத்தில் காணப்படும் சனாதிபதி குரூகரின் உருவச் சிலையின் பீடத்திலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள், இறுதியிலே, வன்முறையின்றி நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால் அதற்கு முன்னர் மக்கள் மரண வேதனையையும் ஆற்றொணாத் துயரையும் அனுபவித்தனர்; இரண்டு போர்களும் நிகழ்ந்தன. சனாதிபதி குரூகர் கூறியவை பின்வருமாறு :

எமது பிரச்சினையைத் திட நம்பிக்கையுடன் முழு உலகத்திற்கும் சமர்ப்பித்தோம். நாம் வென்றாலுஞ்சரி மாண்டாலுஞ்சரி, காலை முகில்களைக் கிழித்துக்கொண்டு கதிரவன் உதயமாவதுபோல ஆபிரிக்காவிலே சுதந்திரம் உதயமாகும்.

இன்றைய சூழ்நிலைக்கமைவான கருத்தைத் தாங்கி நிற்கும் இச்சொற்கள் 1881 இல் இருந்தது போலவே தீர்க்கதரிசனமுடைய னவாக இன்றும் இருக்கின்றன. சுதந்திரத்துக்கான ஒரு போராட்டம் காரணமாக மக்கள் ஏற்கெனவே மிக்க வேதனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அது எவ்வித பயனுமளிக்கவில்லை. அவ்வாறு மீண்டும் நிகழ்வதைத் தடுப்பதுதான் நான் செய்த அனைத்துக் காரியங்களினதும் குறிக்கோளாகும்.

பிராம் பிஸ்ஷரின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை எழுதியவர்² பின்வருமாறு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்:

பிராம் பிஸ்ஷர் அமைதியாக ஆரம்பித்தது போலவே அமைதியாக முடித்தார்..... நீதிமுறையாக அணுகுவதற்கான உரிமையைப் பெற்றிருந்த தென்னாபிரிக்க செய்தித்தாள்கள், அவருடைய சொற்பொழிவின் சுருக்கத்தையும், சொற்பொழிவி லிருந்து தெரிந்தெடுத்த பகுதிகளையும் விரிவாக வெளியிட்டன. எனினும் நீதிமன்ற விசாரணை முடிந்தவுடன் இவர் நாடு கடத்தப்பட்டார். இதன் காரணமாக தீவிர சட்டவிரோதமான தாகக் கருதப்படும் வேறு எதற்கும் போல் இவரது கருத்துக் களுக்கும் தடை விதிக்கப்பட்டது. இவர் குற்றவாளிக் கூண்டி லிருந்து ஆற்றிய உரையை எங்கேயும் பெறமுடியவில்லை. அது குரல் எழுப்பாது மௌனமாயிருந்த மக்கள் மனதிலே மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தது. எனினும் என்றாவது ஒரு நாள் வெள்ளையரின் தலைவர்களும் தென்னாபிரிக்காவிலுள்ள பெரும்பான்மை மக்களின் தலைவர் களும் சந்திப்பதற்குதவும் ஒரு பாலம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அத்தலைவர்கள், ஆயுத பலத்தினாலன்றிப் பேச்சுவார்த்தை கள் மூலமே எல்லா மக்களினதும் எதிர்காலத்தை முடிவு செய்வதற்காக அப்பாலத்திற் கூடுவார்கள். அதைக் காணும் பாக்கியம் பிராமுக்குக் கிடைக்காமற் போகலாம். எனினும் அவரது வாழ்க்கையும், இங்கு ஒருமைப்பாட்டில் அவர் கொண் டிருந்த உறுதியான நிலைப்பாடும் அப்பாலத்தை வடிவமைத் தற்கு ஒரு வேளை உதவியிருக்கக்கூடும்.

---

2. ஸ்ஹபன் கிளிங்மன், பிராம் பிஸ்ஷர் : புரட்சிகரமான ஆ.பிரிக்கானர் 1998 கேப் டவுன் : டேவிட் .பிலிப் : அம்ஹர்ஸ்ட் : மசசெட்ஸ் பல்கலைக்கழக அச்சகம்.

தென்னாபிரிக்காவிலே சமாதானத்திற்காகவும் சுதந்திரத்திற்காகவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட போராட்டம்

பின்னணி வரலாற்றுக் குறிப்பு

இலங்கையைப் போலவே தென்னாபிரிக்காவும் முறையே போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரால் ஒரு குடியேற்ற நாடாக ஆக்கப்பட்டது. ஆனால் தென்னாபிரிக்காவிலே குடியேற்றம் பெற்ற வடிவம் வித்தியாசமானதாக இருந்தது. அங்கே ஐரோப்பியக் குடியேற்றமானது (அவுஸ்திரேயாவிலும் அமெரிக்கக் கண்டங்களிலும் இருந்தது போல) குடியமர்வோர் குடியேற்றமாக இருந்தது. அதாவது அந்நாட்டைத் தங்கள் தாயகமாகக் கருதிய ஐரோப்பியர் அங்கே நிரந்தரமாகக் குடியேறினார்கள். காலப் போக்கிலே தமக்கே உரித்தான தனித்துவத்தை அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். தென்னாபிரிக்காவிலே குடியேறிய ஒல்லாந்தர் பரம்பரையினரான ஐரோப்பியர், போயர் (டச்சு மொழியில் 'விவசாயிகளைக்' குறிக்கும்) என்றழைக்கப்படலாயினர். அவர்கள் தம்மை 'ஆஃபிரிக்கானர்' என்று அழைத்துக்கொண்டார்கள். மேலும் டச்சு மொழியை அடிப்படையாகக்கொண்ட, தங்களுக்கே தனித்தான மொழியொன்றை அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். அம்மொழி ஆஃபிரிகான்ஸ் எனப்படும். தென்னாபிரிக்காவிலுள்ள பல்வேறு சுதேச மொழிகளுள் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கலாம் என்ற மயக்கம் ஏற்படலாகாது.

ஒல்லாந்தர் எனப்படும் டச்சுக்காரர், இலங்கையிலிருந்து போர்த்துக்கேயரை வெளியேற்றுவதற்குச் சரியாக ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அதாவது 1652 இல், முதன்முதலில் தென்னாபிரிக்காவுக்கு வந்தார்கள். ஆங்கிலேயர் 1795 இல் தென்னாபிரிக்காவிலே, காலடி வைத்தார்கள். அதே ஆண்டில் அவர்கள் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து இலங்கையைப் பொறுப்பேற்றார்கள். தென்னாபிரிக்கா இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த நாடாக விளங்கியது. இதன் காரணமாக ஆங்கிலேயருக்கும் அங்கு குடியேறியிருந்த போயர்/ஆஃபிரிக்கான மக்களுக்கும் இடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டது. 1886 இல் தென்னாபிரிக்காவிலே தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர் இவர்களிடையே நிலவிய கருத்துவேற்றுமை தீவிரமடைந்தது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் ஆஃபிரிக்கான தேசியவாதத்துக்கும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதத்துக்குமிடையே மோதல் உண்டானது. இதன் விளைவாக ஏற்பட்ட போயர் யுத்தம் மூன்று ஆண்டுகள் நீடித்தது. ஈற்றில் பிரித்தானியா வெற்றி பெற்றது. இப்போர் இருதரப்பு யுத்த வீரருக்கும் கொடூரமானதாக அமைந்தது. ஆனால் இவ்விரு யுத்த தரப்பினராலும் பயன்படுத்தப்பட்ட தென்னாபிரிக்கக் கறுப்பர் அவர்களை விட மிகக் கொடூரமாகத் துன்பமடைந்தனர்.

1910 இல் தென்னாபிரிக்க ஒன்றியம் தாபிக்கப்பட்டது. 1961 இல் அது ஒரு சுதந்திரக் குடியரசாகியது. இவ்விரு நிகழ்வுகளிலும் தென்னாபிரிக்கக் கறுப்பர் எவ்விதத்திலேனும் பங்குபற்றுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனவே தென்னாபிரிக்க அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வெள்ளையர் அல்லாதோரை ஆட்சிக் கருமங்களில் பங்குபற்றுவதிலிருந்து ஒதுக்கி வைத்திருக்கும்வரை அந்த அரசியல் சட்டம் அங்கீகரிக்கப்படலாகாது என்று தென்னாபிரிக்கக் கறுப்பர், 1909 இல் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்திற்கு மனு செய்தனர். ஆனால் அந்த மனு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

போயர் யுத்தத்துக்குப் பிறகு பெருந்தொகையான போயர்கள் ஆதரவற்ற வர்களாக இருந்தார்கள்; எனினும், ஒன்றியத்தினுள்ளே தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்து அரசியலில் ஈடுபட தம்மைத் தொடர்ந்து ஒழுங்கமைப்பு செய்து கொண்டார்கள். 1948 இல் சிறுபான்மை வெள்ளையர் மட்டுமே வாக்களித்த தேர்தலில் இக்கட்சி வெற்றி பெற்றது. இக்கட்சி 1990களில் புதிய தென்னாபிரிக்கா உதயமாகும்வரை, நாட்டின் கட்டமைப்பையும் அரசியல் விவகாரங்களையும் நெறிப்படுத்தியது.

தேசியக் கட்சியானது வெறுப்புக்கு இடமாக்கிய இனவொதுக்கல் முறைமையை உருவாக்கி அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டது. இந்த இனவொதுக்கல் முறை வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளும் உட்பட்ட சகல நடவடிக்கைகளிலும் வெள்ளையர், 'நிறத்தவர்'(கலப்பு இனம்) ஆசியர், கறுப்பர் ஆகியோரைப் பிரித்து வைத்து ஆட்சி அதிகாரத்தை, பெரும்பாலான சிறப்புரிமைகள் உட்பட, "வெள்ளையர்களுக்கு மட்டுமே" ஒதுக்கி வைப்பதை நோக்கமாகக்கொண்டிருந்தது. பொது இடங்களிலே வெவ்வேறு இனத்தவர்களுக்கு இடையிலான உறவு ஊடாட்டங்கள் தடை செய்யப்பட்டதனால் பிரத்தியேகமான உணவகங்கள் திரையரங்குகள் முதலானவை அமைக்கப்பட்டன. அது மட்டுமல்லாமல் மக்களது சொந்தவாழ்க்கை கட்டுப்படுத்தப்பட்டதுடன் கலப்பு மணம் சட்டவிரோதமாக்கப்பட்டது. தென்னாபிரிக்காவிலுள்ள "வெள்ளையர் அல்லாதோர்" மீது, "தொகுதிப் பிரதேச சட்டமும்", "அனுமதிச் சீட்டு சட்டங்களும்" மிகக்கொடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன. தொகுதி பிரதேச சட்டத்தின் விளைவாக இலட்சக்கணக்கானோர் தங்கள் இல்லங்களிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டு, குறிப்பிடப்பட்ட பிரதேசங்களிலே குடியமர்த்தப்பட்டனர். கறுப்பின மக்கள் வெறுத்த அனுமதிச் சீட்டுச் சட்டங்கள் அவர்கள் நகர்ப்புற பிரதேசங்களுக்குப் பிரவேசிப்பதையும் அங்கிருந்து வெளியேறுவதையும் கட்டுப்படுத்தின; இப்பிரதேசங்களில் வசிப்பதற்கு கறுப்பரை அனுமதியாதது இப்பிரதேசங்களைச் சுத்தஞ் செய்வதற்கும், வெள்ளையர் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றவாறு அவற்றை பராமரிப்பதற்கும் கறுப்பர் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இச்சட்டங்கள் காரணமாக ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகளுக்கு, இன்னல் பல நிறைந்த நீண்ட தூரப் பயணங்களைக் கறுப்பர் நாள்தோறும் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அத்துடன் வெள்ளைப் பாதுகாப்புப் படையினரால் இலட்சக்கணக்கானோர் கைது செய்யப்பட்டும் தடுத்து வைக்கப் பட்டும் இழிவாக நடத்தப்பட்டும் ஓயாது அலைக்கழிக்கப்பட்டனர்.

1950களிலும் 1960களிலும் ஆபிரிக்கக் கண்டத்தில் குடியேற்ற ஆட்சி முறையை ஒழிக்கும் போக்குடன் கூட்டொருமைப்பாடு இயக்கங்களும் உருவெடுத்தமையால் தென்னாபிரிக்க வெள்ளை அரசாங்கத்திற்கெதிரான சர்வதேச அழுத்தம் அதிகரிக்கலாயிற்று. எனினும் இந்த அழுத்தத்திற்கான பதில் நடவடிக்கையாக வெள்ளை அரசாங்கம் வெவ்வேறு சுதேச சமூகங்களுக்கு வெவ்வேறாக 'சுதந்திரத் தாயகங்கள்' அல்லது *பன்னுஸ்றான்ஸ்* என்பவற்றை உருவாக்கியது. இவை வெளித்தோற்றத்தில் 'சுதந்திரத் தாயகங்களாக' விளங்கிய போதும் உண்மையில் அவற்றிற்குரித்தான இயல்புகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இதனால் இனவொதுக்கச் செயற்பாடு தீவிரமடைந்ததேயொழிய வேறு நன்மை ஏதும் ஏற்படவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் மிக மோசமான பிரதேசங்களிலே குடும்பங்கள் வலுக்கட்டாயமாகக் குடியமர்த்தப்பட்டன. அவர்களுக்குத் தென்னாபிரிக்க பிரஜா உரிமை மறுக்கப்பட்டது. இந்தத் 'தாயகங்களில்' தென்னாபிரிக்க அரசாங்கத்தின் கைப்பாவைகளாக இருந்தவர்கள் ஆட்சி

செய்ததால் அவற்றின் அரசாங்கங்கள் யாவும் தென்னாபிரிக்க அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தன. எனவே பெரும்பாலான ஆண்கள் மாநகரங்களுக்கு வெளியில் காணப்பட்ட அருவருக்கத்தக்க சேரிகளில் இயங்கிய விடுதிகளில் வாழ்ந்தனர். வறுமையினால் வாடிய அவர்களது குடும்பங்கள் நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் தனிமையில் வாழ்ந்தன.

1912இலிருந்து மிகப் பெரிய எதிர்க்கட்சியாக விளங்கிய ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ்(ஆ.தே.கா.) ஏனைய குழுக்களுடன் கூடி இந்த நியாயமற்ற சட்டங்களுக்கு எதிராக இடையறாது கிளர்ச்சி செய்வதற்கு ஒழுங்கு செய்தது. ஆ.தே.கா. பாரிய அளவில் வேலை நிறுத்தங்களையும் வீட்டு வாசலைத் தாண்டாமலிருக்கும் செயற்பாடுகளையும் ஒழுங்கு செய்ததன் மூலம் (இந்தியாவில் மகாத்மா காந்தி செய்தது போல) குடிமக்கள் கீழ்ப்படியாமை நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை செயற்படுத்தியது. 1956க்கிடையில் ஆ.தே.கா. பல இனங்கள் அடங்கிய விரிவான முன்னணியொன்றை உருவாக்கி, வேறுபட்ட கருத்துகளை யுடைய எதிர்க்கட்சிகளை "விடுதலைப் போரறை" என்ற மகுடத்தின் கீழ் ஒருங்கிணைத்தது. விடுதலைப் போரறை இனவொதுக்கலுக்கு எதிரான மிகப் புகழ் பெற்ற பிரகடனமாகும். குறிப்பிட்ட அமைப்புகளில் உறுப்பினராயிருப்பதும் அவ்வமைப்புகளுக்கு ஆதரவளிப்பதும் அரசின் தடை உத்தரவுகளினால் சட்ட விரோதமான செயல்கள் ஆகின. அத்துடன் தடைசெய்யப்பட்ட நபர்கள் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் இருக்கவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளில் மட்டுமே ஈடுபட முடியும் என்றும் வரையறைகள் விதிக்கப்பட்டன. 1956 இல் விடுதலைப் போரறைக் குழுக்களின் 156 தலைவர்கள் அரசு துரோகத்திற்காகக் கைது செய்யப்பட்டனர். எனினும் அவர்களுக்கான சட்டவாதம் நீதிமன்றில் வலிமை வாய்ந்ததாக இருந்ததால் அவர்கள் இறுதியில் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். எனினும், கறுப்பு இன சமூகங்களில் எதிர்ப்பு அதிகரித்துக்கொண்டுபோனபோது அரசின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளும் அதிகரிக்கலாயின.

அடுத்துவந்த முப்பது ஆண்டுகளிலே தென்னாபிரிக்காவிலே கொடூரமான உள்நாட்டுச் சண்டைகள் நிகழ்ந்தன. 1960 இல் தென்னாபிரிக்கப் பாதுகாப்புப் படைகள் ஷாப்வில் என்ற இடத்தில் ஆயுதம் தாங்காத ஒரு கூட்டத்தின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததால் 67 ஆபிரிக்கர் உயிரிழந்ததுடன் 186 பேர் காயமடைந்தனர். இச்சம்பவம் உலக நாடுகளை பேரதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியது.

தடை செய்யப்பட்ட ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸின் தலைவரான நெல்சன் மன்டேலா அரசுத் துரோக வழக்கு விசாரணைக்குப் பிறகு தலைமறைவானார். வன்முறைக்கெதிரான கோட்பாடுகளையே எப்போதும் பின்பற்றிய ஆ.தே.கா. இன் செயற்குழுவானது மிக்க வாக்குவாதத்திற்குப் பின்னர் மன்டேலாவின் தலைமையின் கீழ் இராணுவப் பிரிவு ஒன்றை 1961 இல் ஆரம்பித்தது. எனினும் குடிமக்களின் எதிர்ப்பு வன்முறையற்றதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது முதலிடம் பெற்றது. 1963 இல் ரிவோனியா வழக்கு விசாரணை நடைபெற்றது. மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற இவ்வழக்கில் குற்றவாளிகள் அனைவருக்கும் ஆயுள் சிறை தண்டனை வழங்கப்பட்டது. எனினும் குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்படலாகாது என்று வாதாடிய வழக்கறிஞர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இது ஒரு சாதனையாக அமைந்தது. நெல்சன் மன்டேலாவும் அவருடைய கறுப்பு சகாக்களும் வசைப்பெயர் பெற்றிருந்த ரொப்பன் தீவுச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் தென்னாபிரிக்காவின் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த சமாதான வழிமுறையானது தமக்கு விடுதலை வழங்கும் வரையும் அங்கிருந்தார்கள். அத்துடன் ரொப்பன் தீவானாது ஒருமைப்படுத்தும் நிலையமாகவும் அரும் பொருட்சாலையாகவும் மாற்றப்பட்டது.

1980களில் "மன்டேலாவை விடுதலை செய்" என்ற கோஷம் உலகெங்கணும் இருந்த தென்னாபிரிக்க தூதரங்களுக்கு முன் எதிரொலித்தது. அதே சமயம் இனவொதுக்கல் ஆட்சி மீதான சர்வதேச அழுத்தம் அதிகரிக்கலாயிற்று. அத்துடன் தென்னாபிரிக்காவை ஆட்சி செய்யமுடியாத ஒரு தேசமாக்க வேண்டுமென்று ஆ.தே.கா. விடுத்திருந்த வேண்டுகோள் மக்களால் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டது. மன்டேலாவின் விடுதலை குறித்து பல்வேறு நிபந்தனைகள் அடங்கிய பிரேரணைகளை அரசாங்கம் மன்டேலாவுக்கு சமர்ப்பித்தது. தென்னாபிரிக்க மக்கள் யாவரும் விடுதலை பெறும் வரை தனக்கு விடுதலை கிடையாது என்று கூறிய மன்டேலா அப்பிரேரணைகளை நிராகரித்தார். தீவிரமடைந்து வந்த போராட்டத்தில் இரு சாராருள் எவருமே வெற்றி பெற முடியாது என்பதை நன்குணர்ந்த நெல்சன் மன்டேலாவுக்கு இந்தக் கருத்துப் பரிமாறல்கள் அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி இரகசியமாக ஆராய்வதற்கு வாய்ப்பளித்தன. ஆகவே ஆ.தே.கா.இன் இராணுவப் பிரிவை ஆரம்பிப்பதில் முனைப்பாக இருந்த மன்டேலா சமாதானத் தூதுவராக மாறினார். தேசியக் கட்சிக்கும் ஆபிரிக்க தேசியக் காங்கிரஸுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தைகள் பற்றி இரகசிய சந்திப்புகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது தென்னாபிரிக்காவில் வன்முறை உச்சநிலையில் இருந்தது. இரகசியப் பேச்சுவார்த்தைகள் நான்கு ஆண்டுகள் நடைபெற்றன. அதற்குப் பின்னர் தென்னாபிரிக்க சனாதிபதி பதவியில் மாற்றம் ஏற்பட்ட பிறகு 1990 இல் மன்டேலா விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

ஆ.தே.கா. இன் தலைமைத்துவத்திலே தென்னாபிரிக்க அரசாங்கத்துடன் மன்டேலா தொடர்பு வைத்திருந்ததை ஆதரித்தவர்களும் இருந்தார்கள், அது குறித்து அச்சம் கொண்டவர்களும் இருந்தார்கள். ஆகவே ஆ.தே.கா. இரண்டாகப் பிரியக்கூடிய அபாயத்தை எதிர்நோக்கி இருந்தது. அவ்வமயம் மன்டேலா ஆ.தே.கா. இன் தலைமைத்துவத்துடன் இணைந்தார். அத்துடன் தேசிய அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவது புதிய எதிர்காலத்தை உருவாக்குமேயன்றி அவர்களுக்கு நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்வதாக இராது என்பதை பெருந்தொகையான ஆ.தே.கா. ஆதரவாளர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டி இருந்தது. மன்டேலா விடுதலையாகி ஈராண்டுகள் கழிந்த பின்னரே பகிரங்கப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான செய்முறை ஆரம்பமாயிற்று. இச்செய்முறையானது தேசியவாதிகள் கோரிய சகல கட்சிப் பேரவைக்கும், ஆ.தே.கா. விரும்பிய, ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட மக்கள் மன்றத்திற்கும் இடையிலான சமரச இணக்கமாக இருந்தது.

ஏப்ரில் 1994 இல் சர்வசன வாக்குரிமையின் கீழ் முதலாவது தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. நெல்சன் மன்டேலா முதலாவது சனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். நெல்சன் மன்டேலாவும் வெள்ளையரின் தேசிய கட்சித் தலைவரான டி கிளேர்க் என்பவரும் சமாதானத்திற்கான நொபெல் பரிசைக் கூட்டாகப் பெற்ற போதிலும் புதிய தென்னாபிரிக்காவை உருவாக்குவதற்கு ஆயிரக்கணக்கானோர் பங்களிப்புச் செய்திருந்தனர். அவர்களுள் அநேகர் தமது உயிரையும் தியாகம் செய்திருந்தனர். நீதிக்கான போராட்டம், அதன் வெளிப்பாடுகள் அனைத்தையும் பிரதிபலிக்கத்தக்க வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் போராட்டமின்றி நெல்சன் மன்டேலா பேச்சுவார்த்தைகளை வெற்றிகரமாக நடத்தியிருப்பார் என்பது சந்தேகம். பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கேற்ற சந்தர்ப்பத்தை இனங்கண்டு, அதனைப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு பயன்படுத்தியமை நெல்சன் மன்டேலாவையும் ஆ.தே.கா. இன் தலைமைத்துவத்தையும் மதிப்பிடுவதற்கான

ஓர் அளவையாகும். இது போலவே தேசிய தலைமைத்துவம் இடரில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கும் மனப்போக்கை நிராகரிப்பதன் மூலம் பதில் நடவடிக்கை எடுத்தது. அத்துடன் நிலைமை நம்பிக்கை யற்றதாக இருந்தபோதிலும் இருதரப்பினரும் சமாதானத்திற் கொண்டிருந்த திடசங்கர்ப்பம் அவர்களுக்கிடையே காணப்பட்ட கணிசமான இடையூறுகளை தவிர்த்துக் கொள்வதற்கு உதவின. சமாதான செய்முறையானது சமாதானத்திற்காக உழைத்த மக்கள் படையொன்றினாலும் கடப்பாட்டுணர்வுடைய தென்னாபிரிக்க மக்களினாலும் வழங்கப்பட்டது.

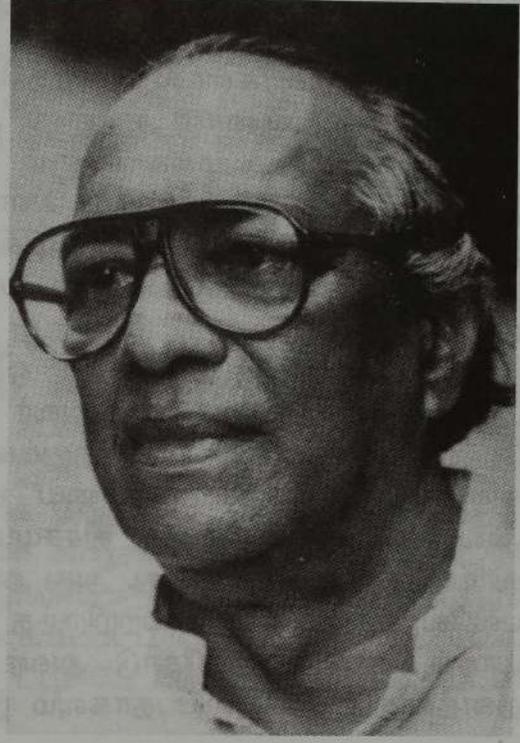
புதிய அரசாங்கம் பதவியேற்றது; ஆனால் வெற்றிவாகை குடிக்கொண்டு வெற்றிக்களிப்பில் பதவியேற்கவில்லை. அவர்கள் இணக்க மனநிலையுடன் கொண்டாடினார்கள். இம்மனநிலை தான் தென்னாபிரிக்காவிலுள்ள எல்லா இனங்களையும் ஒருங்கிணைப்பதற்கு உதவியது. மற்றும் தமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளையும் தமக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளையும் மறந்துவிடுமாறு அரசாங்கம் மக்களைக் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை. அநீதியையும் மரணத்தையும் விளைவித்த கொடியவர்கள் தண்டிக்கப்படாவிட்டாலும் உண்மைகளை எழுத்து வடிவத்தில் பதிவு செய்து கொள்வதற்காக, சர்ச்சைக்குரிய, உண்மைக்கும் இணக்கத்துக்கு மாண ஆணைக்குழு, குற்றச்சாட்டுகளைப் பகிரங்கமாக விசாரணை செய்தது. இந்நடவடிக்கை சிலருக்கு உற்றிடத்துதவியளித்தது. நடந்தவற்றை நினைவு கூர்வது கவலையையும் கடும் வேதனையையும் தரும் என்று ஏனையோர் கூறினர்.

அண்மைக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமாதான செய்முறைகளில் தென்னாபிரிக்க சமாதான செய்முறையே மிகவும் வெற்றிகரமானது எனக் கருதப்படுகின்றது. இனவொதுக்கல் ஆட்சிமுறை ஒழிக்கப்பட்டமையினால் குடிமக்கள் யாவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. எனினும் நாட்டின் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் அது தீர்வு வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. ஆறு ஆண்டுகள் முடிவடைந்த பின்னரும் ஆ.தே.கா. அரசாங்கம் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்த போதிலும் நாட்டில் இன்றும் வன்செயல் தாண்டவ மாடுகிறது; வறுமைப்பிணி கறுப்புச் சமூகத்தையே தாக்குவதாக இருக்கிறது. சமாதானம் ஒரு சர்வரோக நிவாரணி அல்ல. அது சமூகங்கள் யாவும் ஒன்று கூடி பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஆரம்ப முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கு மட்டுமே உதவுகிறது. சமாதானமானது குறைந்த பட்சம் இப்பணியை மேற்கொள்வதற்கு சமூகங்களுக்கு வாய்ப்பளித்ததுடன் மறுப்புத் தெரிவிப்பதற்கும் சுதந்திரம் மலர்வதற்கும் இடமளித்துள்ளது.

நினைவாஞ்சலி

சார்ள்ஸ் அபேசேகர (1926 - 1998)

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு எனும் இத்தொடரின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களுள் ஒருவராகவும் அதன் ஆசிரியர் குழுவின் அங்கத்தவராகவும் விளங்கிய சார்ள்ஸ் அபேசேகர அவர்களின் மறைவைக் குறித்து நமது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இலங்கையின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கத்தில் ஈடுபாடுமிக்க ஓர் உறுப்பினராக இருந்த அபேசேகர அவர்கள் அவ்வியக்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். அவருடைய பரந்த அறிவு, பல்துறைபுலமை, புத்திசாலித்

தனமாக முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் ஆகியன அவரிடம் எம்மனதைக் கவர்ந்து கொண்ட இயல்புகளிற் சில. இவர் சமுதாயத்தின் சம்பிரதாயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் குறிப்பாகச் செயற் பட்டார். இதுவே, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கத்தினது மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு எனுஞ் செயற்திட்டம் அவர் மனதை இந்த அளவு கவர்வதற்குக் காரணமாக இருந்தது என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. எனவே பரந்தறியப்பட்ட ஏனைய ஆக்கங்கள் இருக்கத் தக்கதாக ஜோன் ஸ்ருவார்ட் மில் எழுதிய கட்டுரைகளுள் "தனி நபரின் தனித்துவம் பற்றி" என்பதை முதலில் வெளியிடவேண்டும் (பார்க்க மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு-இதழ் 2) என சார்ள்ஸ் அபேசேகர அவர்கள் வற்புறுத்தியபோது ஏனைய ஆசிரிய உறுப்பினர்கள் ஆச்சரியப்படவில்லை.

சார்ள்ஸ் அபேசேகர அவர்கள் சிந்தனைச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம், சகிப்புத்தன்மையின் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றில் தணியாத பற்றும் ஈடுபாடும் உடையவராக இருந்தார். குறிப்பிட்ட சில விழுமியங்கள் சிறந்தவை என நாங்கள் அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டு.

ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கையில் அவ்விழுமியங்களுக்கமைய செயற்படும் போது எங்கள் நடத்தை அவற்றுடன் ஒத்துப்போகக் கூடியதாக அமைவதில்லை. பேச்சுச் சுதந்திரம், சமய நம்பிக்கைச் சுதந்திரம் ஆகியன பற்றி மிகச் சிறப்பாக விளக்கமளிப்பவர்கள் கூட தமது பொறுமையை இழப்பது சர்வசாதாரணமானது. அத்துடன் ஏதேனும் ஒரு விடயந் தொடர்பாக மாறுபட்ட கருத்துகளை வெளியிடுபவர்கள் மற்றவர்களால் வெறுத்தொதுக்கப்பட்டு அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் சார்ள்ஸ் அபேசேகரவைப் பொறுத்தமட்டில் அவரது பழக்க வழக்கங்களும் ஏனையோரை அவர் அணுகிய விதமும் அவர் பின்பற்றிய கொள்கைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக இருந்தன. கருத்து வேறுபாடு மிக்க பிரச்சினைகள் பற்றிய காரசாரமான கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றிக்கொண்டு அமைதியும் உறுதியுமுடையவராக இருந்தது மட்டுமன்றி வேறுபட்ட கருத்துக்களை கொண்டிருப்பதற்கான ஒருவரது உள்ளார்ந்த திறமைக்கு மதிப்பளிக்கவுஞ் செய்தார். அவர் கலந்துரையாடலிலே பங்குபற்றும் வேளைகளில் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதற்கு மற்றவர்களுக்கு இருந்த உரிமையை மனமார மதித்துச் செயற்பட்டார். அவருடைய கருத்துரை நிச்சயமாக பயனுள்ளதாகவும் பெறுமதிவாய்ந்ததாகவும் இருந்தது. அது அவருடைய பரந்த அனுபவத்தையும் பல்வேறு துறைகளிற் பெற்றிருந்த ஆழமான அறிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்ததோடு அவர் அருட்பேறான அபூர்வ புத்திசாலித்தனத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் இருந்தது.

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பின் இந்த இதழிலும் அடுத்துவரும் இதழிலும் சார்ள்ஸ் அபேசேகர அவர்களின் பெயர் ஆசிரியர் குழுவில் இடம்பெறும். இந்த இதழ்களில் வெளியிடுவதற்கான ஆக்கங்களைத் தெரிவுசெய்தல் உட்பட முக்கிய கருமங்கள் அனைத்திலும் இவர் பங்குபற்றியிருந்தார். இந்தச் சிற்றேடுகள் ஊடாக அவரது உயிர்த்துடிப்பு என்றும் நிலைத்திருக்கும் என நினைப்பதில் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம் மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

நன்றி நவிலல்

கென் சரோ-வைவாவின் கவிதைகளை இலண்டனிலுள்ள PEN எழுத்தாளரைக் கொண்ட சிறைச்சாலை செயற்குழுவைச் சேர்ந்த மண்டிகானரின் உதவியுடன் இன்டெக்ஸ் ஒன் சென்ஸஷிப் ஊடாக நாம் முதன் முதலிற் பெற்றபோது அவை வேறு எங்குமே வெளியிடப் பட்டிருக்கவில்லை. காலஞ்சென்ற கென் சரோ-வைவாவின் மரணச் சொத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள மரணசாதனத் தத்துவக்காரரிடம் பதிப்புரிமை இருக்கிறது. அவருடைய அனுமதியுடன் இக்கவிதைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

மிலிந்தரின் கேள்விகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதி, :பிரான்சிஸ் ஸ்டோரி (அநகாரிக சுகதாநந்த) கண்டி, இலங்கை: பௌத்த வெளியீட்டுக் கழகம் 1993, எழுதிய *பௌத்த மனோபாவம் - எழுத்தாக கங்களின் தொகுப்பு* தொகுதி 1 இன் அனுமதியுடன் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1974 இல் எரிக் ஹோகாட் பதிப்புரிமை பெற்ற, ஹான்ஸ் கிறிஸ்தியன் அன்டர்சனின் *சம்பூரண வனதேவதைக் கட்டுக் கதைகளும் கதைகளும்* எனும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட "பேரரசனின் புத்தாடைகள்" ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பன்டம் டபுள்டே டெல் குருப் நிறுவனத்தின் ஒரு பிரிவான டபுள்டே என்பதன் அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

புரோநொவ்ஸ்கியும் மஸ்லிஷும் எழுதிய *மேற்குலக அறிவுப் பாரம்பரியம்* எனும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதி ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஹாப்பர்கொலின்ஸ் வெளியீட்டாளரின் (10 ஈஸ்ட் 53வது தெரு, நியூயோர்க், நியூயோர்க் 10022) இணக்கத்துடன் இங்கு பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. டயேன் ரவிச், அபிகேய்ஸ் தேர்ன்ஸ்றொம் ஆகியோரால் பதிப்பிக்கப்பெற்று ஹாப்பர்கொலின்ஸ் வெளியீட்டாளரால் 1992 இல் வெளியிடப்பட்ட *ஜனநாயக வாசகர்* என்பதன் அனுமதியுடன் வேய் ஜிங்ஷாங்கின் சொற்பொழிவு மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

வக்லவ் ஹவெல் எழுதிய கட்டுரை (*இன்டெக்ஸ் ஒன் சென்ஸஷிப்* 6/1983 இலிருந்து எடுக்கப்பட்டது) இங்கு இடம்பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்த *மனசாட்சியே என் வழிகாட்டியாக இரு* என்பதன் பதிப்பாசிரியராகிய ஜெ.பிரி போல்டுக்கு எமது நன்றி. இவர் செட் புக்ஸ் இலண்டன் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர். பிராம் பிஸ்ஷர் சொற்பொழிவிலிருந்து பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள், ஸ்டீபன் கீளிங்மன் எழுதிய *பிராம் பிஸ்ஷர் : ஆ.பிரிக்கான புரட்சிவாதி* என்னும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலிலிருந்தும் (மசசுசெட்ஸ்

பல்கலைக்கழக அச்சகம் அம்ஹேர்ஸ்ட் : டேவிட் : பிலிப், கேப் டவுன்; மய்யுயி நூல்கள், வெஸ்டன் கேப் பல்கலைக்கழகம், பெல்வில் ஆகியவற்றினால் பிரசுரிக்கப்பட்டது) வழக்குப் பதிவேட்டிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனுடன் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள ஒளிப்படங்கள் (கேப் டைம்ஸ், எளி வேன்பேர்க் ஆகியன) அதே நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு, ஆசிரியரதும் வெளியீட்டாளரதும் அனுமதியுடன் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஏட்டிலுள்ள ஏனைய ஒளிப்படங்களில் பெரும்பாலானவை *இன்டெக்ஸ் ஒன் சென்ஸஷிப்* பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. கென் சரோ-வைவாவின் முழு உருவப்படம் மே 1993 இல் மக்டேவிஸ் அஜிபேட் என்பவரால் எடுக்கப்பட்டது. ஹவெல்லின் படம் ஐவன் கைநெல் என்பவரால் எடுக்கப்பட்டது. வெகெனரின் கட்டுரையைத் தந்துதலியமைக்காகவும், இலண்டனிலுள்ள ரோயல் புவியியல் கழகத்திடமிருந்து வெகெனரின் ஒளிப்படங்களை (டாக்டர் ஜே. ஜோர்ஜி எடுத்தவை) பிரசுரித்தற்கு அனுமதி பெற்றுத் தந்தமைக்காகவும் நாம் லுயி ஸ்பைரருக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம். *பிராம் பிஸ்ஷர் : ஆ. பிரிக்கான புரட்சிவாதி* எனும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை எழுதிய ஸ்டீபன் கிளிங்மன், கைதிக்கூண்டிலிருந்து பிராம் பிஸ்ஷர் ஆற்றிய சொற்பொழிவிலிருந்து பல பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுத்துத் தந்துள்ளார். நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட இவர் மேலதிகமாக ஆற்றிய உதவிக்காக அவருக்கு எமது தனிப்பட்ட நன்றி.

இந்த இதழை (ஆங்கில) வெளியிடுவதற்காகத் தயாராக்குவதில் மேய் கையெழுத்துப் பிரதிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தங்களைச் செய்ததுடன் பதிப்பித்தல் சம்பந்தமான பல்வேறு பணிகளையும் நிறைவேற்றினார்.

பின்னட்டையில் இடம்பெறும் ஜ.உ.பா.இ. சின்னம் நிச்சார்ட் கேப்பிறியலின் கைவண்ணமாகும்.

இன்டெக்ஸ் ஒன் சென்ஸஷிப் நல்கிய ஊக்குவிப்புக்கும் நடைமுறை ஆதரவுக்கும் ஜ.உ.பா.இ. மீண்டுமொரு முறை தனது கடமைப்பாட்டைத் தெரிவிக்கிறது.

மாற்றுக்கருத்தின் மதிப்பு வரிசையில் முன்னைய இதழ்கள் உங்களிடம் உள்ளனவா?

19 ஆம் நூற்றாண்டு மருத்துவ நிபுணர் ஜோன் ஸ்நோ வாந்திபேதி பரவுவதைத் தடுக்க ஆற்றிய ஆராய்ச்சிப்பணி, பாவத்துக்கெதிராகக் குரலெழுப்பிய ஷேக்ஸ்பியரின் லியர் மன்னர் நாடகத்தில் வரும் ஏழைச்சேவகன், தானே தனக்குள் சிந்திப்பதின் முக்கியத்துவம் பற்றிய கௌதம புத்தரின் மதிநுட்பஞ்செறிந்த அறிவுரை - இவையனைத்தும் மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 1 இல் அடங்கியுள்ளன. ஜனநாயகம் பற்றி ஈ.எம். ஃபொஸ்டர், (1937), பேச்சுச் சுதந்திரம் பற்றி நீதியரசர் லூயி பிரண்டைஸ் (1927), ஆதாம் மிச்னிக் சிறைச்சாலைக் கடிதங்கள்(1983) இவ்வெளியீட்டை அணிசெய்கின்றன. இதற்கென 1992 இல் ஸ்டீவன் ஸ்பெண்டர் முன்னிருந்த சோவியத் யூனியன், கிழக்கு ஐரோப்பா ஆகிய நாடுகளில் ஜனநாயகத்தின் வருங்காலம் பற்றித் தமது ஆதங்கத்தை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். ஜ.உ. பா.இ. முன்னுரை வழங்கியுள்ளது.

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 2 இல் கலிலியோ கலிலி 17 ஆம் நூற்றாண்டில் அண்டத்தின் மத்தி சூரியன்தான் பூமியல்ல என்று வாதிட்டதினால் கத்தோலிக்க திருச்சபையினருடன் மோதிக் கொண்டதை வர்ணிக்கிறது. இந்த வாக்குவாதம் 1992 ஆம் ஆண்டு உத்தியோகபூர்வமாக முடிவடைந்தது. அத்துடன் பிரதமர் ஜவஹர் லால் நேரு குடியியல் சுதந்திரத்தின் அர்த்தம் என்பது பற்றியும் 19 ஆம் நூற்றாண்டு தத்துவஞானி ஜோன் ஸ்ருவார்ட் மில் தனித்துவம் பற்றியும் எழுதியவை இடம் பெறுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல மாக்ஸிஸ்ட் இயக்கத்தின் தலை சிறந்த பெண்போராளி ரோஸா லக்ஸம்பேர்க் சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பது பற்றியும், ரோபேட் மச் அரசியல் சகிப்புத்தன்மை தொடர்பான சமகால சிந்தனைகள் பற்றியும் எழுதியவற்றுடன் மார்க் ட்வொயின் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக உருக்கமாக குறிப்பிடும் அழியாப் புகழ் கொண்ட ஹக்கல்பெரி ஃபின்னின் துணிகரச் செயல்கள் என்னும் நூலில் வரும் கூற்றையும், இத்தொகுதியில் காணலாம்.

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 3 இல் வெள்ளை ரோஜா துண்டுப் பிரசுரங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சிலபகுதிகள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. நாற்சி ஆட்சிக்கெதிராக தமது நாட்டுமக்கள் கிளர்ந்தெழா அசமந்தப்போக்கை பகிர்ந்துகொள்ள மறுத்தவர்களும் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்தவர்களுமான சிறு குழுவினர் தொடர்பானவை. பின்னணி வரலாற்றுக் குறிப்பு ஒன்று 2 ஆம் உலக யுத்தத்துக்கு முன்னர் ஹிட்லரும் நாற்சி கட்சியும் ஜெர்மனியில் ஆட்சியைக்

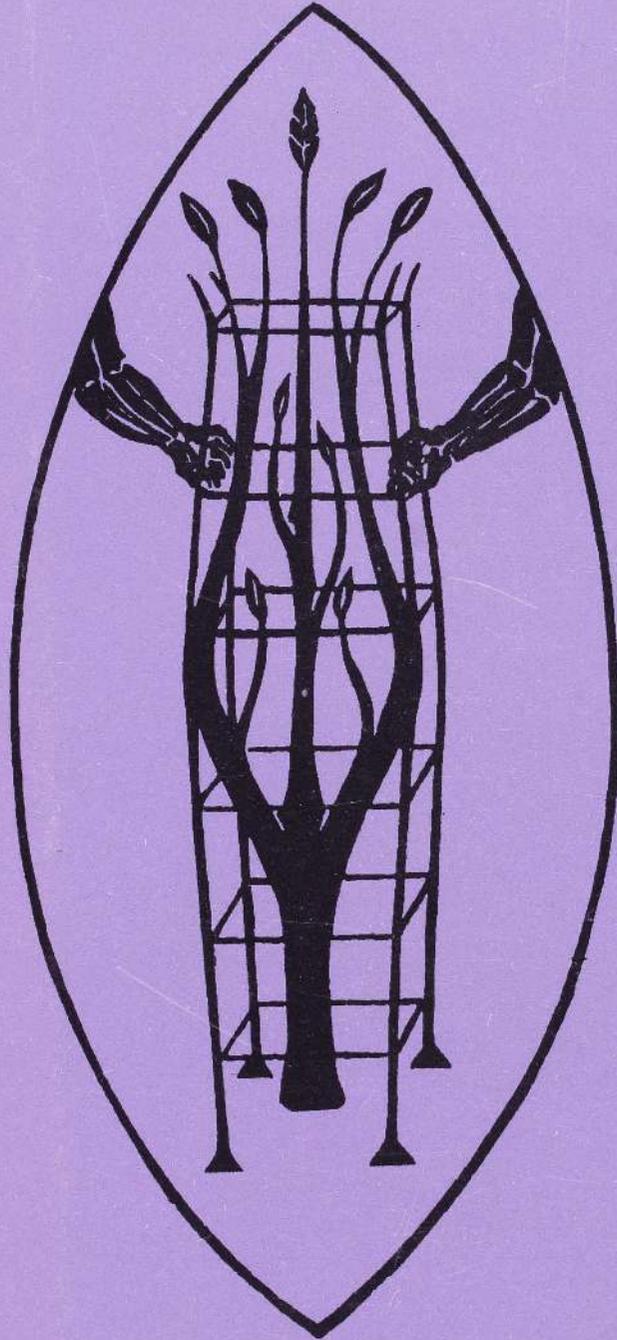
கைப்பற்றியது பற்றிக் கூறுகிறது. சுதந்திர சிந்தனைக்கெதிரான தடைகள் சிலவற்றை பேட்ரண்ட் ரஸல் ஆராய்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து பர்மிய சமுதாயத்தை களங்கப்படுத்தும் அச்சத்தின் தாக்கத்தை ஒளங்சன் சூ கீ அலசி கருத்து வேறுபாட்டு உரிமையை அங்கீகரிக்கும் ஜனநாயக குணவியல்புகளினின்றும் அது வேறுபடுவதை காட்டுகிறார். அரசியல் சீர்திருத்தம், அறிவியல், ஜனநாயகம் ஆகியன தொடர்பாக சீன விஞ்ஞானி அவாங் லிசியின் கூற்றுக்கள் தரப்படுகின்றன. எந்தச் சமுதாயத்திலும், ஆரோக்கியமான பண்பாடு நிலவுவதற்கு பல்வேறு குரல்கள் ஒலிக்கவேண்டிய அவசியத்தை ரேமண்ட் வில்லியம்ஸ் சுட்டிக்காட்டுகிறார். 19 ஆம் நூற்றாண்டு சீர்திருத்தவாதியும், அடிமை எதிர்ப்புப் போராளியுமான வெண்டல் பிலிப்ஸின் சொற்பொழிவுகளிலிருந்து தெரிந்தெடுத்த கூற்றுக்கள் இந்த இதழை நிறைவுசெய்கின்றன.

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 4 இல் அவசரகால நிலைமை நிலவும் நாடுகளில் சட்டதிட்டங்களைப் பேணி ஒழுக வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் ஸ்டீபன் நெஃப் இன் கட்டுரையும், ஜ.உ.பா.இயக்கத்தின் தாபகர்களில் ஒருவரான எஸ். நடேசன் கியூ.ஸி. அரசியலமைப்பு சார்ந்த கற்பனை விவாதம் ஒன்றின் மூலம் முரண்பாடான கருத்துக்களைத் கூறுவதுடன் சகிப்புத்தன்மையைப் பேணவேண்டும் என்பதை நகைச்சுவையாகக் கூறியுள்ள கதையும் இடம்பெறுகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் மிகப் பிரபலமான மாற்றுக்கருத்தாளரான நோம் ஷொம்ஸ்கி ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே போர் எதிர்ப்பு போராட்டங்களின் வெற்றி தோல்விகளிற் சிந்தனை செலுத்துகிறார். மற்றும் முன்னாள் இந்திய சட்டத்துறை நாயகமான ஸோலி ஜே. ஸோரப்ஜி, பல்வேறு இயல்புகளைக் கொண்ட ஜனநாயக சமூகத்தினது மூலநாதம் சகிப்புத்தன்மையே என்றும் ஒரு காலப்பகுதியின் மறுப்புக் கொள்கைகள் பெரும்பாலும் மறு காலப்பகுதியின் வேதவாக்காகி விடும் என்றும் ஞாபகப்படுத்துகின்றார். தொடர்ந்து மதிப்புமிக்கதொரு நச்சுத்தன்மை ஆராய்ச்சியாளரான மரிஆன் செமெல், இணங்காமலிருப்பது விஞ்ஞானத்துறை சம்பந்தப்பட்டவரை பெறுமதி வாய்ந்தது என்பதை, உத்தியோகபூர்வ கோட்பாட்டினை ஏற்றுக்கொண்ட அல்லது மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்த விஞ்ஞானிகளை உதாரணங்காட்டி உறுதிப்படுத்துகிறார். 1980 இல் இலக்கியத்திற்கான நொபெல் பரிசினை ஏற்றுக்கொண்ட போலந்து நாட்டுப் புலவராகிய ஷெஸ்லோ மிலோஸ் கவிதையானது அரசியலுக்குச் சார்பாக இருப்பதைவிட உண்மை நிலைக்கும் மொழிக்கும் கடமைப்பாடு உடையதாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றார். ப்ரான்டிசெக் கரீகல் என்ற கட்டுரையில் டேவிட் பூல்டன் மக்கள் மனதை விட்டு அகன்ற செக் நாட்டுத் தலைவரை உலகறியச்

செய்கிறார். ஒரு கொம்யூனிஸ்ட் முதுவரான ப்ரான்டிசெக் க்ரீகல், சீர்திருத்தங்களை மீளப்பெறுவதற்கும் 1968 இல் செக்கஸ்லோ வாக்கியா மீது படையெடுப்பதற்கும் வழிவகுத்த உடன்படிக்கை முதற்குறிப்புகளிலே கைச்சாத்திட மறுத்தார்.

இந்தக் கருத்துக்கள் ஆசியாவுக்கு எவ்வளவு தூரம் பொருந்துமோ அவ்வளவு தூரம், உலகின் எந்தப் பகுதிக்கும் பொருந்துமென ஜ.உ.பா. இயக்கத்தின் அறிமுகம் காட்டுகிறது.

நூல் விற்பனை நிலையங்களிலும் வேறு விற்பனை நிலையங்களிலும் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் பிரதி ஒன்று ரூபா 20.00க்குக் கிடைக்கும். இல.31, சார்ள்ஸ் பிளேஸ், கொழும்பு 3.

ISBN 955-9277-06-5

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Printed by Karunaratne & Sons